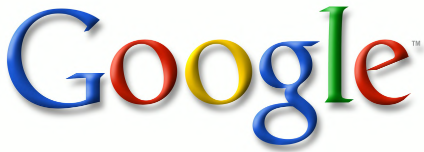

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

STANFORD
LIBRARIES

Hazel D Hansen
Volo. 1928
261

STACKS
APR 16 1969

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩι

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΘΡΥΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1903-1905

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1906

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ϛ' ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩ ΦΙΛΑΡΧ. ΕΤΑΙΡ. «ΟΘΡΥΟΣ»

(Συνέχεια εἰς τὸ τέλος)

Almyros, Greece. Philarcheos Heteria.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩι

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΤΑ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1903-1905

No 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1906

El

A 4
ν. 6

Η ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΟΘΡΥΣ

Ἐν Ἁλμυρῷ 1896 — 1906.

Γρηγοριος Μαρασλης, ἐπίτιμος πρόεδρος

Συνδρομηταὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας.

Δῆμος Ἁλμυροῦ
Κοινότης Ἁλμυροῦ

Τακτικὰ μέλη τὰ ἀποτίσαντα τὴν συνδρομὴν τοῦ 1905
(κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ ταμείου)

1 †Ἀπόστολος Κωνσταντίνου Οἰκονόμος (ἱερεύς)
2 Ἀριστ. Ἀργυρόπουλος
3 Εὐάγ. Βαρβαρέζος
4 Ν. Γιαννόπουλος
5 Γ. Οἰκονομόπουλος Ζάχος
6 Κ. Κωνσταντινίδης
7 Παναγ. Μαργαριτόπουλος
8 Σταμούλης Μητάκος
9 Ν. Μιχόπουλος
10 Κ. Μπαστούνας
11 Εὐστάθ. Μωραΐτης
12 Ἀθ. Νότας
13 Ἀπ. Παπαγεωργίου
14 Χρ. Σγέμπας
15 Μιλτ. Σπανόπουλος
16 Ἀστέρ. Ἀλέξανδρος (Στεργί
17 Δημ. Σχοινᾶς
18 Νικ. Σχοινᾶς
19 Δημ. Τσαμανῆς
20 Γεώργ. Τσέτας
21 Χρ. Φίλων

Ἀποθανόντα τακτικὰ μέλη

Ν. Κορωναῖος. Σπ. Παπαδόπουλος. Ἰ. Λαχανοκάρδης.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩ

ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Ϛ΄

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

Διοικητικὸν συμβούλιον Δ΄ περιόδου 1905-1907

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ

Πρόεδρος Εὐαγγ. Βαρβαρέζος
Γραμματεὺς Αστερ. Αλεξάνδρος καὶ ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης
Ταμίας Νικ. Μιχόπουλος

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σύμβουλος Γεώργιος Οἰκονομόπουλος Ζάχος καὶ ἔφορος τοῦ Μουσείου
» Παναγ. Μαργαριτόπουλος
» Νικ. Σχοινᾶς

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐπὶ τῷ ὑπὲρ πατρίδος ἐν Μακεδονίᾳ μαρτυρικῷ θανάτῳ τοῦ Ἠπειρώτου

ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ

ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐν Ἁλμυρῷ Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυς» συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Πατρίδος ἐν Μακεδονίᾳ μαρτυρικῷ θανάτῳ τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ ***Παύλου Μελᾶ***

ψηφίζεται

Ἐκφράζει ἐπὶ τούτῳ τὰ θερμὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ μάρτυρος.

Ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν διαβίβασιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματος.

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1904

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ

Τὰ μέλη
Α. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ, γραμματεὺς
Γ. ΖΑΧΟΣ
Ι. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ, ταμίας.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐπὶ τῇ στυγερᾷ δολοφονίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος

Θ. Π. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

Πρόεδρον Βουλῆς

Ἀθήνας

Συμβούλιον Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυς» ἐκτάκτως συνελθὸν ἐνετείλατο ἡμῖν τὴν διαβίβασιν ἐγκαρδίων συλλυπητηρίων ἐπὶ τῇ, ὡς ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ, ἐθνικῇ ἀπωλείᾳ.

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 4 Ἰουνίου 1905

Ὁ Πρόεδρος
Ε. ΒΑΡΒΑΡΕΖΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
ΑΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Χρυσοῦν βραβεῖον τῇ «Ὄθρυϊ»

Ἡ ἐν Βόλῳ Θεσσαλικὴ ἔκθεσις
καὶ τὸ Συνέδριον τῶν Θεσσαλῶν δημάρχων.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τὴν «Ὄθρυν» ἀντεπροσώπευσεν εἰς τὴν κατ' Αὔγουστον τοῦ 1905 τελεσθεῖσαν Θεσσαλικὴν ἔκθεσιν ἐν Βόλῳ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς ὅστις ἐκόμισεν ἐκεῖ διὰ μὲν τὴν ἔκθεσιν ὡς ἐκθέματα α'.) τὰ ἐκδεδομένα δελτία· β'.) ἔκτυπα τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιγραφῶν τοῦ μουσείου· γ'.) εἰκόνας τῶν σπουδαιοτέρων ἄλλων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων κλπ. (1).

Εἰς δὲ τὸ ταυτοχρόνως τελούμενον τότε συνέδριον τῶν Θεσσαλῶν δημάρχων κλπ. κατέθηκεν ὑπόμνημα περὶ τῆς ἐν γένει ἀπ' ἀρχῆς προόδου τῆς «Ὄθρυος», εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐξεφράζοντο αἱ εὐχαί: α'.) ὑπὲρ συστάσεως εἰς πάσας τὰς θεσσαλικὰς πόλεις ὁμοίων «φιλαρχαίων ἑταιρειῶν» καὶ β'.) ὑπὲρ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου θεσσαλικοῦ δήμου ἰδίου ἀναλόγου κονδυλίου, ὡς ἀρωγῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ὄθρυος» (2).

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως ἐκτιμῶσα τὴν σπουδαίαν ἐργασίαν τῆς «Ὄθρυος» ἀπένειμεν αὐτῇ «Χρυσοῦν βραβεῖον».

Εὔφημοι μνεῖαι ὑπὲρ τῆς «Ὄθρυος»

Ἰδιαίτατα εὔφημον μνείαν ὑπὲρ τῆς «Ὄθρυος» ἔγραψεν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 5 Μαΐου 1906, σελ. 239, ἔνθα ἐποιήσατο μακρὰν βιβλιοκρισίαν περὶ τοῦ ἡμετέρου «Δελτίου», μετὰ λίαν κολακευτικῶν ἐκφράσεων.

Ἐπίσης ἔγραψεν ὁ «Τύπος» Βόλου, τῇ 9 Ἀπριλίου 1905 ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως. Τῇ 14 Ἀπριλίου 1905 ὑπὸ [Α. Αλεξ.].

Ὁ «Κῆρυξ» Λαρίσης, ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ξενόηχα ὀνόματα τῶν Θεσσαλικῶν χωρίων» ὑπὸ Ἀστ. Ἀλ.

(1) Ἐκτενῆ περιγραφὴν τῶν ἐκθεμάτων ἴδε ἐν «Θεσσαλίᾳ» 13 Αὐγούστου 1905.

(2) Τοῦτο πάνυ εὐγενῶς ἐδημοσίευσεν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη «Φύσις» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1906.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις γαλλοφώνῳ ἐφημερίδι «Le Progrès» 16/29 Octobre 1905 ὁ κ. Ast. Alexandre ἐδημοσίευσεν ἡμίστηλον περὶ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Δελτίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Société Philarchaïque Othrys».

Ἐπίσης ἡ «Θεσσαλία» Βόλου τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1905 κλπ. κλπ.

Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον Ἀθηνῶν 1905

Κατ' αὐτὸ παρεκλήθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν «Ὄθρυν» ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ κ. Γ. Π. Μπαλτατζῆς.

Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ τοῦ 1905

Εἰς Τσεγγέλι (Μεσαιωνικὸν νότιον Ἀλμυρόν).— Κατὰ τὰ τέλη Μαΐου 1905 ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἑταίρου κ. Ἀπ. Παπαγεωργίου, διευθυντοῦ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Μπαλτατζῆ, ἐξέδραμον μέχρις αὐτοῦ. Ἐκεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἐπὶ τῆς ἁγ. Τραπέζης κεῖται πλὰξ ἔγγλυπτος καὶ ἐνεπίγραφος μετὰ σταυροῦ καὶ γραμμάτων βυζαντηνῶν, ἧς ὅμως ἡ μεταφορὰ εἰς τὸ μουσεῖον ἀνεβλήθη, μέχρις οὗ ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρας. Ἐντὸς δὲ τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ ὑπάρχει μέγας μέλας ὀγκόλιθος ἐφ' οὗ διακρίνονται γράμματα ἐξίτηλα ἐπιγραφῆς ἴσως τινός (1).

Ἑτέρας δὲ ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς ἐποιήσαντο οἱ κ.κ. Ν. Σχοινᾶς, σύμβουλος καὶ ὁ γραμματεύς, εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς λιθίνης ἐποχῆς μεταξὺ Ἀϊδινίου (Κασσαβετείας) καὶ Δημητριάδος, γνωστὸν νῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀϊδινιώτικη μαγοῦλα. Οἱ αὐτοὶ δ' ἐπίσης εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς λιθίνης ἐποχῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα νῦν μαγοῦλα Ζερελίων. Ὁ γραμματεὺς δ' εἰς τὴν μαγοῦλαν τῆς Παραλίας Ἀλμυροῦ καὶ εἰς Ἐλευσῖνα. Ἐπίσης περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ὁ αὐτὸς σὺν τοῖς κ. κ. Ν. Γιαννοπούλῳ, Κ, Κωνσταντινίδῃ σχολάρχῃ καὶ Γ. Κομβῇ ἑλληνοδιδασκάλῳ ἐξέδραμον εἰς Φθιώτιδας Θήβας (2).

(1) Ἴδε Θεσσαλίαν 18 Μαΐου 1906 [Ν. Γ.]
(2) Ἴδε περὶ ταύτης εἰς «Πύρρον» 5 Ἰανουαρίου 1906.

Ἱπποδρομικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τὰ «Κρόκια» 1902 - 1905 (1)

Ὑπὸ τὴν πρόθυμον μέριμναν τῆς Ἑταιρείας «Ὄθρυος», ἀναπληρούσης τὴν μέχρι τοῦδε ἔλλειψιν ἁρμοδίου σωματείου ἀθλητικοῦ, καὶ τῇ φροντίδι ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς «Ὄθρυος» πολυμελοῦς ἐπιτροπείας ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, τελοῦνται ἀπὸ τοῦ 1902, ὅτε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ ἐνταῦθα τέως μόνου χριστιανικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐγένετο τὸ πρῶτον, τακτικῶς ἤδη κατὰ τὴν 20-21 ἑκάστου Μαΐου ἱπποδρομικοὶ καὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες «τὰ Κρόκια» (2)

Ἀρχαιολόγοι ἐπισκεπτόμενοι τὸ μουσεῖον

Τῷ 1903 κατ' Αὔγουστον ἐπεσκέψατο τὸ μουσεῖον ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χ. Τσούντας (3).

Τῷ δὲ 1904 ἐπεσκέψαντο τὸ μουσεῖον ὁ Ὀλλανδὸς ἀρχαιολόγος κ. *A. Rutgers van der Loeff* (4) καὶ ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος κ. *Fr. Stählin* (5), ἐπίσης ὁ καθηγητὴς ἐν Βερολίνῳ καὶ γνωστὸς συγγραφεὺς τῆς διτόμου Ἀττικῆς προσωπογραφίας λατινιστὶ (Prosopographia Attica) Γερμανὸς κ. Ἰωάννης *Kirchner* καὶ ὁ Γερ-

(1) Ἴδε περὶ τούτων ἐν Θεσσαλίᾳ 3 Ἀπριλίου, ἐν Πανθεσσαλικῇ Βόλου 18 Μαΐου 1905 καὶ ἐν Κήρυκι Λαρίσης, 19, 25 καὶ 26 Μαΐου ἐπίσης.

(2) Παλαιοτάτη (εἰς τὸ βάθος τῶν χρόνων τῆς δουλείας χανομένη) ὑπῆρχε συνήθεια (ἣν συνεπλήρωσε συστηματοποιήσασα καὶ ἐπισημοποίησεν ἡ «Ὄθρυς») τῆς τελέσεως ἱπποδρομιῶν καὶ τινων ἄλλων ἀθλημάτων ἐπ' ἀμοιβῇ . . . μανδυλίου! ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ πρῶτος ἐρχόμενος εἰς τὸ τέρμα ἀπὸ τῆς τεινομένης χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου. Πρᾶγμα ὑπενθυμίζον ἡμῖν τὴν ἁπλοϊκότητα τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιονικῶν τῶν δι' ἕνα κότινον ἀγωνιζομένων, ἁπλῶς δὲ διὰ τὴν δόξαν.

(3) Ἴδε Θεσσαλίαν Βόλου, ἀριθ. 806, τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1903.

(4) Ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς *Mitteilungen Athen* τὸ ἐκ Φερῶν κομισθὲν ἀνάγλυφον τοῦ Κινέου ἐν τῷ τόμῳ τοῦ 1905, περὶ οὗ ἴδε κατωτέρω.

(5) Ἐκδραμὼν εἰς διάφορα ἀρχαιολογικὰ μέρη μετὰ τοῦ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ *Mitteilungen Athen* ἀρχαίαν τοπογραφίαν τῆς βορείου Φθιώτιδος ἐν τῷ τόμῳ τοῦ 1906 μετὰ πολλῶν εἰκόνων.

μανὸς κ. Ἰωάννης *Borrer* (1) καὶ ὁ Γερμανὸς ἐπίσης ἀρχαιολόγος κ. *Wilhelm Altmann* (2).

Τῷ δὲ 1905 ὁ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Χρ. Τσούντας ἐνεργήσας ἐπὶ δεκαπενθήμερον δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῷ παρὰ τὴν Κασσαβέτειαν (Ἀϊδίνιον) συνοικισμῷ τῆς λιθίνης ἐποχῆς (Ἀϊδινιώτικη μαγούλα), ὡς καὶ ἐν ταῖς μαγούλαις παρὰ τὰ χωρία Τσαγγλὶ καὶ Ρηνί, ἐξ ὧν πολλὰ εὑρήματα κατέθεσεν εἰς τὸ μουσεῖον, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι φιλάρχαιοι ξένοι (3). Ἐπίσης δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ Χριστιανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου κ. Γ. Λαμπάκης ὅστις ἐφωτογράφησε πολλὰ ἀντικείμενα ἔκ τε τῶν τοῦ μουσείου ἡμῶν καὶ τοῦ παλαιοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου (4).

Περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ἀποστελλόμενα τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ Δελτίου (5)

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 1905 ἤρξαντο ἀποστελλόμενα εἰς τὴν ἡμετέραν Βιβλιοθήκην αἱ ἀκόλουθοι ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ἐπ' ἀνταλλαγῇ τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρείας.

1. «Πανελλήνιος Κῆρυξ» ἑβδομαδιαῖος, Βόλου ἀπὸ 10 Ἰουνίου.
2. «Φύσις» δεκαπενθήμερος, Ἀθηνῶν ἀπὸ 1 Ἰουλίου
3. «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ἑβδομαδιαία, Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 8 Ἰουλίου.
4. «L'Hellénisme» μηνιαῖος, Παρισίων ἀπὸ 12 Αὐγούστου.
5. «Μωρεᾶς» ἑβδομαδιαῖος, Τριπόλεως ἀπὸ 30 Αὐγούστου.
6. «Πάτρια» ἑβδομαδιαῖα, Ἀθηνῶν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου.
7. «Δελτίον Ἐμπορ. καὶ βιομηχ. Ἀκαδημίας» μηνιαῖον, ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης.

(1) Ἐφωτογράφησεν οὐκ ὀλίγας ἀρχαιολογικὰς θέσεις τῆς ἐπαρχίας Ἁλμυροῦ.

(2) Ἐφωτογράφησεν οὐκ ὀλίγας ἀρχαιότητας τοῦ μουσείου καὶ θέσεις ἀρχαιολογικάς, ἰδίως δὲ τὰ κυκλώπεια τείχη τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν.

(3) Ἰδὲ Θεσσαλίαν Βώλου, ἀριθ. 681 τῆς 5 Ἰουνίου 1903. Πανθεσσαλικὴ 23 Σεπτεμβρίου καὶ Πανελλήνιος Κῆρυξ 24 Σεπτεμβρίου 1905, ἔνθα παρεισέφρυσαν καὶ τυπογραφικά τινα λάθη.

(4) Ἴδε ὡς ἀνωτέρω.

(5) Ἴδε Θεσσαλίαν 26 Αὐγούστου 1905 [Ν. Γ.] καὶ ἀλλαχοῦ.

'Από δὲ τοῦ ἔτους 1906 ἤρξαντο ὡσαύτως ἀποστελλόμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα φύλλα:

8. «Πύρρος» ἑβδομαδιαῖος, 'Αθηνῶν ἀπ' ἀρχῆς.

9. «Μέγας 'Αλέξανδρος» δεκαπενθήμερος, 'Αθηνῶν ἀπ' ἀρχῆς.

10. «Σάλπιγξ» ἑβδομαδιαῖα, Λαρίσης.

11. «Σύλλογος πρὸς διαδοσ. ὠφελ. βιβλίων» τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις του.

Καὶ 12. «Ἱερομνήμων» δεκαπενθήμερος Βόλου, ἀπ' ἀρχῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1905

Ταμίας Ν. Μιχόπουλος

Πρόσοδοι—Εἰσπράξεις

Περίσσευμα 31 Δεκεμβρ. 1904	δρ.	348.55
» 31 Μαρτίου 1905	»	33.05
» εὐεργετικῆς 1905 (*)	»	43.—
Συνδρ. δήμου 'Αλμυροῦ 1905	»	100.—
» κοινότητος » »	»	50.—
Πώλησις Δελτίων	»	13.—
Χρηματικὸν βραβεῖον Θεσσαλικῆς ἐκθέσεως	»	100.—
Συνδρ. ἑταίρων 1905 δρ. 121 » καθυστερούμ. 1904 » 12	»	133.—
Μίσθωμα βιβλίων βιβλιοθήκης πρὸς ἀνάγνωσιν (**).......	»	1.40
'Ολικὸν εἰσπράξεων	δρ.	822.—

Εὑρίσκετο δὲ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1905 εἰς τὸ ταμεῖον τῆς « Ὄθρυος » καὶ τὸ περίσσευμα δύο ἐτῶν 1904 καὶ 1905 τῶν « Κροκίων » ἀγώνων δρ. 137.80.

Δαπάναι—Πληρωμαί

Κατασκευὴ βιβλιοθήκης.....	δρ.	111.—
Προπαρασκευαστικὰ Δελτίου.	»	30.—
'Αγορὰ βιβλίων καὶ δετικά...	»	117.75
'Αγορὰ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀμοιβαὶ κομιστῶν καὶ εὑρετῶν τοιούτων................	»	88.95
Ἔξοδα γραφείου	»	18.25
'Επισκευαὶ (***) κλπ. μουσείου	»	51.50
Ποικίλα (τηλεγραφήματα κλ.)	»	7.60
'Ολικὸν πληρωμῶν..	δρ.	422.05
'Υπόλοιπον διὰ τὸ 1906....	»	399.95
Σύνολον	δρ.	822.—

(*) Ἴδε περὶ ταύτης ἐν «Le Progrès» 'Αθηνῶν 18/31 Δεκεμβρίου 1905. Καὶ ἐν «Πύρρῳ» 8 Δεκεμβρίου 1905 ὑπὸ Π. Μ. καὶ 22 Δεκεμβρίου ὑπὸ Α. Λ.

(**) Ἴδε κατωτέρω σελ. 11 σχετικὴν σημείωσιν. Περὶ τούτων δ' ἐν ἐκτάσει ἴδε ἐν « Πύρρῳ » 22 Φεβρουαρίου 1906 « Πῶς ἐξυπηρετοῦνται τὰ γράμματα » ὑπὸ Ν. Ι. Γιαν.

(***) Εἰς τοιαύτας πολλὰς μὴ ἀπαραιτήτους ὑπεβλήθη ἡ 'Εταιρεία ἕνεκα διαρρυθμίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ὑπὸ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ, ἔνθα τῇ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου φιλοξενοῦνται τρία τμήματα τοῦ ἡμετέρου μουσείου.

ΠΙΝΑΞ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΕΩΣ Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ταμίας Ι. Ν. Λαχανοκάρδης

Πρόσοδοι - Εισπράξεις

α' Περίσσευμα ἐκ τῆς Β' περιόδ.		δρ. 338.25
β' 1. Συνδρομαὶ ἑταίρων (καθυστερ.) 1901	δρ. 25	
2. συνδρομ. 1902	» 154	
3. » 1903	» 159	
4. » 1904	» 101	» 439.—
γ' Συνδρομὴ δήμων		
1. Πλατάνου 1901	δρ. 50	
2. Ἁλμυροῦ 1903	» 100	
3. » 1904	» 100	» 250.—
δ' Συνδρομὴ «Ἀρχ. Ἑταιρ. Ἀθηνῶν» 1904.......		» 300.—
ε' Ἐκ δελτίων		
1. πώλησις......	δρ. 118	
2. συνδρομὴ ὑπὲρ ἐκδόσ. Ε' τεύχ.	» 36	
3. ἐπίσης Ϛ' »	» 37	» 191.—
ϛ' Μίσθωμα βιβλίων βιβλιοθή. πρὸς ἀνάγνωσιν (*)....		» 3.—
ζ' Πώλησις περιττευούσης «Ἱστορίας Νομισμάτων»..		» 26.—
Σύνολον προσόδων...		δρ. 1547.25

Δαπάναι - Πληρωμαὶ

α' 1. Δι' ἀποδείξεων δικαιολογητ. τοῦ ἔτους 1902		δρ. 254.50
2. Ἐπίσης » 1903		» 529.10
3. » » 1904		» 382.—
β' Μικραί τινες δαπάναι ἄνευ ἐνσ. ἀποδείξεων.......		» 33.10
Ὁλικόν...		δρ. 1198.70

Ἀναλυτικῶς δὲ

α' 1. Ἀγοραὶ ἀρχαιοτήτων τὸ ἔτος 1902	δρ. 36.20	
2. Ἐπίσης 1903	» 92·60	
4. Ἐπίσης 1904	» 46.50	δρ. 176.20
β' 1. Ἀμοιβαὶ ἀνευρισκόντων ἀρχαιότητας, καὶ μεταφορικὰ τοιούτων, κατὰ τὸ ἔτος 1902	δρ. 29.65	
2. Ἐπίσης 1903	» 50.95	
3. Ἐπίσης 1904	» 65.10	» 145.70
γ' 1. Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ 1902	δρ. 57.90	
2. Ἐπίσης 1003	» 17.—	
3. Ἐπίσης 1904	» 51.55	» 126.45
δ' Φωτογράφ. ἀρχαιοτ. 1904		» 12.—
ε' Ἐπισκευαὶ μουσείων		
1. Κεντρικοῦ...	δρ. 13.80	
2. Λιθίνου τμήματος· κατασκευὴ περιτοιχίσμ. ἐν τῷ παρθεναγωγ..	» 75.—	» 88.80
ϛ' Ἀγοραὶ βιβλίων, 1902 ...		» 14.50
ζ' 1. Δετ. βιβλ. 1902	δρ. 17.60	
2. » 1903	» 91.—	
3. » 1904	» 115.10	» 223.78
η' Ἔκδοσις Ε' τεύχ. Δελτ.		» 256.—
θ' 1. Γραφικὰ καὶ ταχυδρομικά, 1902	δρ. 18.20	
2. Ἐπίσης 1903	» 23.10	
3. Ἐπίσης 1904	» 32.45	» 73.75
ι' Δικαστικὰ (ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Ε. Καλτσέτα ἐγερθείσης δίκης)................		» 51.50
Σύνολον δαπανῶν...		δρ. 1198.70
ια' Περίσσευμα ἐν τῷ ταμείῳ.		» 348.55
		δρ. 1547.25

(*) Ὑπὸ τῶν μελῶν ὅμως τῆς Ἑταιρείας ἀνεγνώσθησαν πλεῖστα βιβλία **δωρεὰν** δανειζόμενα κατ' οἶκον τε καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΡΟΣΚΤΗΜΑΤΩΝ

Α' ΠΡΟΣΚΤΗΜΑΤΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

α' *Κατὰ τὰ 3 ἔτη τῆς Γ' περιόδου, 1902 - 1904*

Ἔφορος Α. Σπυριδάκις

Ἀρχαιολογικὰ	σώμ.	38	Οἰκονομολογικὰ . . .	σώμ.	9
Ἐφημερίδες	»	8	Περιγραφικὰ	»	1
Θρησκευτικὰ	»	1	Φιλολογικὰ	»	16
Ἱστορικὰ	»	34	Φυσιολογικὰ	»	1
Μυθιστορικὰ	»	3	Ποικίλα	»	1
Νομικὰ	»	1	Ἐν ὅλῳ κατὰ τὰ 3 ἔτη	»	113

Ἐξ αὐτῶν 3 μὲν προέρχονται ἐξ ἀγορᾶς ἀπὸ τῆς Ἑταιρείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Catalogue of Greek coins, Thessaly to Aetolia, Gardner, τὰ δὲ ἐπίλοιπα 110 ἐκ δωρεῶν, ὧν τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν ἀναφέρομεν κατ' ἀριθ. δωρηθέντων.

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ.	σώμ.	47	Σ. Λάμπρος	σώμ.	2
Ἀρχ. Ἑταιρεία . . .	»	13	Γ. Παρασκευᾶς . . .	»	2
Γερμαν. Ἀρχ. σχολὴ .	»	10	Ἀθ. Σπυριδάκις . . .	»	2
Ἐμπ. καὶ βιομ. Ἀκαδ.	»	9	Α. Ἀδαμαντίου . .	»	1
Ν. Γιαννόπουλος . .	»	9	Ὄθων Κέρν	»	1
Εὐστ. Καλτσέτας (*).	»	4	Λωρὰν καὶ Ζιαρδὲ . .	»	1
Ἱστ. καὶ Ἐθν. Ἑταιρ.	»	3	Χριστ. ἀρχ. Ἑταιρεία	»	1
Φιλ. Σύλλ. «Παρνασ.»	»	3	Ἐξ ἀγορᾶς	»	3
Π. Εὐσταθίου . . .	»	2	Ἐν ὅλῳ . . .	»	113

(*) Ὅστις ἤγειρεν ἀγωγὴν κατόπιν ζητῶν νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ δωρηθέντα βιβλία, ὑποβαλὼν οὕτω τὴν Ἑταιρείαν εἰς οὐκ ὀλίγας δικαστικὰς δαπάνας ὡς ἐν τῷ λογιστικῷ πίνακι σελ. 8 ἐμφαίνεται.

β΄ Κατὰ τὸ α΄ ἔτος, 1905, τῆς Δ΄ περιόδου

Ἔφορος Α Ἀλέξανδρος

1. Χειρόγραφα

Τοιαῦτα ἔσχομεν: Δύο ἐπὶ μεμβράνης Εὐαγγέλια κομισθέντα ἐκ τῆς μονῆς Ξενιᾶς (*), ἅτινα περιγράφονται ἐν τῷ Ε΄ τεύχει τοῦ Δελτίου σελ. 43, μίαν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν Χρυσάνθου πατριάρχου (1824-6) Κωνσταντινουπόλεως (**) καὶ ἔγγραφον ἐκ Γούρας τῆς Ὄθρυος περιέχον ποίημα περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀρλώφ, ἀνέκδοτον (***) καί τινα μικροτέρας ἀξίας ἕτερα.

2. Ἔντυπα

Ἀθλητικὰ	σώμ.	5	Νομολογικὰ	σώμ.	9
Ἀρχαιολογικὰ	»	17	Οἰκονομολογικὰ	»	45
Ἐγκληματολογικὰ	»	10	Πατριωτικὰ	»	11
Ἐθνολογικὰ	»	6	Περιγραφικὰ	»	6
Ἐκπαιδευτικὰ	»	33	Πνευματιστικὰ	»	5
Ἐφημερίδες	»	13	Ποιητικὰ	»	6
Ἠθογραφικὰ	»	3	Πολιτικὰ	»	6
Θεατρικὰ	»	10	Προπαγανδικὰ	»	1
Θρησκευτικὰ	»	16	Φιλολογικὰ	»	22
Ἱστορικὰ	»	18	Φυσιολογικὰ	»	19
Μουσικὰ	»	2	Ποικίλα	»	176
Μυθιστορικὰ	»	20			

Ἐξ αὐτῶν 5 μὲν εὑρέθησαν μεταξὺ τῶν λοιπῶν βιβλίων ἀκατάγραφα ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ μὴ παραδοθέντα κατὰ τὴν ἔγγραφον

(*) Ταῦτα καί τινα ἄλλα ἔντυπα προσεκτήθησαν κατὰ τὴν α΄ τριμηνίαν.

(**) Περὶ ταύτης ἴδε ἐν «Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ» Κωνσταντινουπόλεως, ἀριθ. 42. Ὀκτώβριος 1905 ὑπὸ Α. Α.

(***) Περὶ τούτου ἴδε ἐν «Τύπῳ» Βόλου 26 Νοεμβρίου, ἀτελεστάτην ἀναγραφήν. Καὶ ἐν τέλει τοῦ παρόντος τεύχους.

παραλαβὴν τῆς νέας ἐφορείας, κατεγράφησαν δ' ἐν τοῖς νέοις προσκτήμασιν ὡς τυχαῖα εὑρήματα· 16 δὲ προέρχονται ἐξ ἀγορᾶς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ α' τόμος τῶν «Παροιμιῶν» τοῦ Πολίτου, καὶ σειρὰ βιβλίων τοῦ Σ. Ω. Β. Ἓν προέρχεται ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἑταιρείας ἔνθα ἦτο ἐν χρήσει. Καὶ τὰ λοιπὰ προέρχονται ἐκ δωρεῶν τῶν ἑπομένων δωρητῶν·

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ τεύχη	28	Ἀρχαιολ. Ἑταιρεία	5
Ἀ. Ἀλέξανδρος βιβλ. περὶ τὰ	50	Γερμαν. ἀρχ. σχολὴ	5
Νικ. Γιαννόπουλος »	7	Μονὴ Ξενιᾶς	5

Καὶ ἀνὰ ἓν σῶμα αἱ διευθύνσεις τῶν ἐν σελ. 6-7 προρρηθεισῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ οἱ κ.κ Δ. Καλογερόπουλος (λογογράφος, Ἀθῆναι), Β. Καργαδούρης (τέως σχολάρχης), Κ. Κωνσταντινίδης (σχολάρχης) καὶ Μ. Σπανόπουλος.

Ὁ δὲ κ. Α. Ἀλέξανδρος ἐδωρήσατο πλὴν τῶν βιβλίων καὶ πολλὰς αὐτοτελεῖς μελέτας, καταγραφομένας ἐν τῷ βιβλίῳ προσκτημάτων, ἐξ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν αἵτινες δεθεῖσαι περιελήφθησαν εἰς 5 ὀγκώδη σώματα καὶ λοιπὰ μικρότερα.

Σημείωσις. Ἐνταῦθα προκειμένου περὶ βιβλιοθήκης ἀναφέρομεν ὅτι αὕτη πλὴν τῆς ἐντὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀναγνώσεως παρέχεται καὶ οἴκοι εἰς τοὺς βουλομένους.

Ἐκ τῶν εἰδικῶν βιβλίων καὶ σημειώσεων ἔνθα ἀναγράφονται αἱ τοιαῦται κατ' οἶκον παροχαὶ ἐξάγομεν τὸν κατωτέρω πίνακα.

1. Ἔφορος Ν. Γιαννόπουλος

Ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1898 — 3 Ἀπριλίου 1899, ὁλικὸν δανεισθέντων βιβλίων ***44***, ἐπὶ ὀκτὼ περίπου μῆνας.

(Αἱ διάμεσοι σημειώσεις ἐλλείπουσι.)

2. Ἔφορος Ἀθ. Σπυριδάκις

Ἀπὸ Ἰουνίου 1902 — Ἀπριλίου 1905, ὁλικὸν δανεισθέντων βιβλίων ***39***, ἐπὶ τριάκοντα πέντε περίπου μῆνας.

3. Ἔφορος Ἀστέρ. Ἀλέξανδρος (*).

Ἀπὸ Ἰουνίου 1905 (οἱ προηγούμενοι μῆνες δι' ἐσωτερικοὺς λόγους ἀπέβησαν εἰς μάτην) μέχρι τέλους, ὁλικὸν δανεισθέντων βιβλίων ***56***, ἐπὶ ἓξ μῆνας.

(*) Ἴδε σημείωσιν ** σελίδος 7.

Β'. ΠΡΟΣΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ (*)

Κατὰ τὸ α' ἔτος, 1905, τῆς Α' τριετοῦς περιόδου

Ἐπιμελητὴς Γεώργ. Οἰκ. Ζάχος

Α'. Νομίσματα ἐν ὅλῳ 72

α'. Ἑλληνικὰ 30

Ὧν 8 AR (Ἀθηνῶν 3, Αἰτωλῶν 2, Λαμιέων 1, Φαρσάλων 2), καὶ 22 Æ (Ἀθηνῶν 1, Αἰτωλῶν 6, Ἀντιγόνου 1, Κοινοῦ Θεσσαλῶν 1, Λαρίσσης 3, Μαγνήτων 2, Σικυῶνος 1, Φαρσαλέων 1, Χαλκίδος 1 καὶ δυσδιάκριτα 5).

β'. Ρωμαϊκὰ 12

Ὧν 1 μὲν ὑπάργυρον, τὰ δὲ λοιπὰ Æ.

γ'. Μεσαιωνικὰ 19

Πάντα Æ, ὧν 14 βυζαντινά, 4 δὲ ἐνετικά.

δ'. Νεώτερα 11

Ὧν 5 μὲν φραγκικὰ ὑπάργυρα, 5 τουρκικὰ ὑπάρχυρα καὶ 1 Æ Καποδιστρίου.

Δωρηταὶ αὐτῶν

Ἀστ. Ἀλέξανδρος	30	Ν. Παπᾶς	1
Ἀθ. Σπυριδάκις	3	Κ. Παπαχαραλάμπους	1
Εὐστ. Μωραίτης	2	Χρ. Ταλιαδοῦρος	1
Ἀγ. Παπαθανασίου	2	Ἀ. Φιτιλῆς	1
Ἀ. Βασιλείου	1	Ἠ. Φιτιλῆς	1
Γ. Βελάνης	1	Ἐξ ἀγορᾶς	28

Β'. Ἀγάλματα

Ἓν Αἰγυπτιακὸν χαλκοῦν ἀγαλμάτιον νεανίου (εἰκὼν 1, Πίν. Α'.) ὕψους 0,05μ. (**), ἐξ ἀγορᾶς.

(*) Τούτων ἴδε ἐκτενεστέραν περιγραφὴν εἰς «Κράτος» 23 Φεβρουαρίου 1906 ὑπὸ Α. Ἀλεξ., ἐξ οὗ ἐλήφθησαν τὰ παρόντα.

(**) Πλὴν τῆς ἀνωτέρω ἐν τῷ «Κράτει» δημοσιεύσεως ἴδε καὶ εἰς «Πύρρον» Ἰανουαρίου ὑπὸ Ν. Γ.

Γ'. Ἐνεπίγραφοι λίθοι

1. Πλὰξ ἐνεπίγραφος νεωτάτη τῶν ἐπὶ Τουρκίας χρόνων διαλαμβάνουσα τὰ περὶ κατασκευῆς τῆς βρύσεως « Σαρμασίκη » ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τῆς Ὄθρυος πρὸς τὰ ΝΔ. τοῦ Ἁλμυροῦ ἐκομίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ εὑρέτου αὐτοῦ νέου Γρηγ. Βωλαμάτση (ἀριθ. ἐπιγρ. 49 σελ. 29.

2. Τεμάχιον ἐνεπιγράφου πλακός, ἧς εἶναι τὸ τέλος μετὰ δύο ὡραιοτάτων γραμμάτων τῆς καταλήξεως. Ἐκομίσθη δ' ὑπὸ τοῦ εὑρέτου αὐτῆς κ. Α. Γαρδίκη (ἀριθ. ἐπιγρ. 36 σελ. 24).

Δ'. Λιθίνης ἐποχῆς

α'. Λίθινα

1. Τεμάχια λιθίνων πελέκεων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Τσούντα ἀνασκαφῶν εἴς τε τὸν παρὰ τὴν Κασαβετείαν τύμβον καὶ τὸν τοῦ Τσαγγλὶ δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν.

2. Τεμάχιον πώρου διατρίτου λίθου ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δωρητοῦ εὑρεθὲν ἐν Φθιώτισι Θήβαις.

β'. Πήλινα

1. Σφονδύλια 5, ὧν ἓν ἐξ Ἁλμυροῦ (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος) τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν τοῦ Τσαγγλὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τσούντα.

2. Ἀγγεῖα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τέλεια ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀνασκαφῶν τῆς Κασσαβετείας. Καὶ τεμάχια τοιούτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν καὶ ἐξ Ἐλευσῖνος (κομιστὴς Α. Ἀλέξανδρος).

γ'. Ποικίλα

1. Ἐργαλεῖα ὀστεϊνα, ἐκ κεράτων ἐλάφου, τεμάχια ὀψιανὰ ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀνασκαφῶν.

2. Ἐγχειρίδιον μηκυναϊκῆς ἐποχῆς, ἄνευ αἰχμῆς ἀπὸ τοῦ μέσου κεκομμένης, μήκους μὲν $0,14^{μ.}$, πλάτους δ' ἀνωτάτου $0,75^{μ.}$ εὑρεθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ Πλατάνου δωρητοῦ κ. Γ. Καλαντζῆ, ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἅλον τύμβῳ.

Ε'. Μεσαιωνικῆς ἐποχῆς

Τούτων πάντων 15 ὅλων ἀντικειμένων εἶναι :

α'. Ἀργυρᾶ

Ἓν ἀργυροῦν ἐνώτιον ἀμυγδαλοειδὲς μετὰ κοσμήματος ἀνθοειδοῦς ἐν τῷ κέντρῳ (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος).

β'. Χαλκᾶ

Εἰκ. 2.

1. Σφραγὶς πτηνοειδής, πρωτοφανοῦς τύπου, βυζαντινὴ ἔχουσα ἐν τῷ σώματι τοῦ πτηνοῦ τὰ γράμματα ΚΩ, φέρουσα τέσσαρας ὀπὰς ἔνθεν κἀκεῖθεν τῶν γραμμάτων μετὰ ἀναρτηρίου κρίκου ὄπισθεν (εἰκὼν 2). Ἠγοράσθη παρὰ τοῦ εὑρέτου.

2. Πόρπαι ποικίλου σχήματος 3.

3. Βελόναι 2, ὧν ἡ μία ἐκ τετραγωνικοῦ σύρματος ἔχει λαβὴν σταυροειδῆ ἀποληγόντων τῶν 3 ἄκρων τοῦ σταυροῦ εἰς σφαιρίδια τοῦ αὐτοῦ μετάλλου.

4. Δακτύλιος παλαιὸς φέρων ἐγγεγλυμμένον πτηνόν.

5. Μετάλλιον ἀναμνηστικὸν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Διάκου ἐν Λαμίᾳ.

6. Ποικίλα 3 ἀντικείμενα διαφόρου χρήσεως.

[Ἐν ὅλῳ (2-6) ἀντικείμενα 10, δωρ. Α. Ἀλέξανδρος].

γ'. Ποικίλα

1. Δακτυλιόλιθος ὀκταγωνικὸς μὲ τὸ ἀντίστροφον τῆς ἐπιγραφῆς «Κωσταντῆς Γεωργίου 1688» (δωρ. Γ. Βαγιατόπουλος).

2. Σφαιροειδὲς λίθινον ἀντικείμενον ἀγνώστου χρησιμότητος (δωρ. Α. Ἀλέξανδρος).

3. Τεμάχιον κεντήματος παλαιοῦ χιτῶνος μετεσχηματισμένον ἤδη εἰς βελονοθήκην (δωρ. Γιαννόπουλος).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Κομισθεῖσαι ἐν τῷ Μουσείῳ κατὰ τὴν Γ' περίοδον 1902-1904 καὶ τὸ α' ἔτος (1905) τῆς Δ' περιόδου

Α' ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

τῶν ἑλληνικῶν καὶ ρωμαϊκῶν χρόνων

α'. Ἀναθηματικαὶ

1. Ἁλμυρός. — Βάσις τετράγωνος ἀποκεκρουμένη ἀριστερόθεν, λίθου μέλανος, ἔχουσα τὰς δεξιόθεν γωνίας στρογγύλας. Ἐπιγραφὴ ἐν δυσὶ στίχοις ἀρχαϊκή, δεξιόθεν, εὑρεθεῖσα ἐν κλίμακι οἰκίας Χαραλ. Δημάκου ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου (μῆκ. 0^{μ},42. πάχ. 0^{μ},25. ὕψ, γρ. 0^{μ},12). (Πίν. Α'. εἰκ. 3).

Ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις ἀναγνινώσκει τὸν Β' στίχον: ᑫᑫΔΨΟΪΥ⊔ꓘ καὶ συμπληροῖ: [Μαχόμ[ενος] | Κλυτοχαρε[ς]. Ἐπομένως θεωρεῖ ταύτην ἐπιτυμβίαν· τὸ δὲ μετὰ τὸ ꓘ γράμμα θεωρεῖ λάμβδα, ὡς τὸ τουρκικὸν παρεμφερὲς αὐτῷ λιάμ. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦ $2^{ου}$ στίχου γράμμα θεωρεῖ ὡς Ε ἀνεστραμμένον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ ὡς ᑫ ρῶ. Ὁ δὲ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος θεωρεῖ τὰ γράμματα τοῦ $2^{ου}$ στίχου ὡς ὄντα: ᑫᑫƎΙΟΨ⊔ꓘ, ἅτινα διέκρινον καὶ οἱ τὸ μουσεῖον ἐπισκεψάμενοι Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι ἐπί τε τοῦ λίθου καὶ τῶν ἐκτύπων καὶ τῶν φωτογραφιῶν καὶ οὕτω ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἀντιγραφὴ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ὄθωνος Κὲρν καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Τσούντα. Θεωρεῖ δὲ ὁ κ. Γιαννόπουλος ταύτην ὡς ἀναθηματικήν, καὶ ἀνάγει ταύτην εἰς χρόνους ἀρχαιοτάτους πρὶν ἢ γίνῃ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς, καθ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ στίχοι αὐτῆς ἄρχονται ἐκ δεξιῶν, ἑπομένως εἰς τὸν Η' ἢ Ζ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Τὸ δὲ Μ θεωρεῖ ὡς τὸ ἀρχαϊκὸν σὰν τῶν Δωριέων· διότι ἐὰν ἦτο μῦ θὰ ἦτο πολύγραμμον κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἢ Ϻ ἢ ΛΛ. Ἡ δὲ δεξιὰ γραμμὴ τοῦ σκέλους φαίνεταί πως μείζων τῶν ἄλλων.

2. Παγασαί.— Τεμάχιον μετὰ πλαισίου λίθου γρανίτου ἀνῆκον

ἴσως εἰς ἀρχαϊκὸν ἀνάγλυφον. Ἐπιγραφὴ ἀρχαϊκὴ δεξιόθεν (μῆκ. $0^μ$,22. πλ. $0^μ$,28. πάχ. $0^μ$,15. ὕψ. γρ. $0^μ$,07). Αὕτη τε καὶ αἱ ἐφεξῆς ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γιαννοπούλου. (Πίν. Α'. εἰκ. 4).

Ἀλκίμ[αχος ἢ -ου

3. Ἀμφαναί. — Βάσις λίθου λευκοῦ ἀποκεκρουμένη δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ πλαισιουμένη ἀμφοτέρωθεν (μῆκ. $0^μ$,40. πλ. $0^μ$,22. πάχ. $0^μ$,17. ὕψ. γρ. 0,03). Γραφὴ ἐκ δεξιῶν. Τὸ δασύφωνον Η πρὸ τοῦ Ǝ.

ΑΜЯƎΗ Ηερμᾶ (ἢ Ηερμάου)

4. Αὐτόθι.—Ἐν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους τῆς θέσεως Καλδερίμι τῆς ἀγούσης ἐξ Ἁλμυροῦ εἰς Βῶλον, ἔνθα ἐρείπια ἀρχαίων οἰκοδομημάτων καὶ τριῶν Βυζαντινῶν ναῶν κεῖνται (τρεῖς ἐκκλησιές), ἔνθα ἴσως τὸ πάλαι ἔκειτο ναός τις τοῦ Ἐνοδίου Ἑρμοῦ. Στήλη ναϊδιόσχημος ἀποκεκρουμένη πλαγίως δεξιᾷ καὶ κάτωθι, καὶ διασῴζουσα μέρος τοῦ δωρικοῦ τετραγώνου κίονος καὶ τῆς μετώπης (μῆκ. $0^μ$,28. πλ. $0^μ$,25. πάχ. $0^μ$,045. ὕψ. γρ. $0^μ$,02):

ΤΙΜΑΡΧΟΣΔΙΩΝΟΣΕ[illegible] Τίμαρχος Δίωνος Ἑ[ρμᾷ;]

5. Ἁλμυρός. — Βάσις λίθου μέλανος τετράγωνος κοιλανθεῖσα ἄνωθεν ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρὸς ἐν εἴδει λεκάνης (μῆκ. $0^μ$,47. πλ. $0^μ$,47. πάχ. $0^μ$,27. ὕψ. γρ. $0^μ$,03$\times$$0^μ$,04 πλ.). Ἐπιγραφὴ ἀναθηματικὴ δι' ὡραίων γραμμάτων τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος:

ΘΕΡΣΑΝΔΡΟ[illegible] Θέρσανδρο[ς
ΤΙΜΑΣΙΘΕΟΥ Τιμασιθέου
ΑΡΤΕΜΙΔΙ Ἀρτέμιδι.

Περὶ τῆς λατρείας τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Φθιώτισι Θήβαις παράβαλε Boeckhii *Corpus Inscript. Graecarum*. τόμ. I, Nº 1768.— Gardner, *Catalogue of Greek coins, Thessaly etc.* πίν. XXIX,

σ. 48 pl. X, 17.—Ν. Ι. Γιαννοπούλου, Φθιωτικά, σ. 13 Ἀθῆν. 1891.—Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λίθος ἐκομίσθη ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν, ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἐλατρεύετο ὡς λοχεία· ἐν δὲ Λαρίσῃ καὶ Φεραῖς ἔφερε τὸ ἐπίθετον Ἐνοδία (ἴδε καὶ κατωτέρω 7 ἐπιγραφήν), ὅπερ ἦν καὶ ἓν τῶν ὀνομάτων τῆς Ἑκάτης (*Bulletin de Corresp. Hellénique*, τόμ. XIII, σ. 392, τόμ. VII, σελ. 61) (¹).

6. Αὐτόθι.— Τεμάχιον τετραγώνου βάσεως πωρίνου λίθου εὑρεθὲν ἐν ἀνασκαπτομένοις θεμελίοις οἰκίας τοῦ κ. Ἀ. Περιστερᾶ. Ἐπιγραφὴ τοῦ Δ΄ π. Χ. αἰῶνος ἀποκεκρουμένη δεξιὰ κατὰ τὸ ἥμισυ (μῆκ. 0μ,29. πλ. 0μ,59. πάχ. 0μ,25. ὕψ. γρ. 0μ,07): εὑρεθεῖσα ὑπὸ μαθητῶν.

ΕΠΙΖ	Ἐπίδ[οσις;]

Τὰς καθέτους γραμμὰς ἐμφαινούσας ἴσως γράμματα δυσανάγνωστα, ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις ἀναγινώσκει οὕτω:

ΞΠΙΖ	Ἐπίδ[οσις]
ΗΥΚΡΔΙΗΙ	Εὐκρατεί[δα]
\ΡΙΕΜΙ	Ἀρ[τ]έμι[δι].

7. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Βάσις μικρὰ μικροῦ ἀγαλματίου τοῦ Διὸς Μειλιχίου, λίθου λευκοῦ, ἀνευρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος (μῆκ. 0μ,13. πλ. 0μ,06. πάχ. 0μ,06. ὕψ. γρ. 0μ,015):

ΔΙΜΕΙ	Δὶ Μει-
ΛΙΧΙΩΙ	λιχίωι
ΚΡΙΝ\	Κριν[ώ
\ΡΣΙ/	Ἀ]ρσί[α
\ΝΕΘ	ἀ]νέθ[η-
ΕΝ	κ]εν.

Περὶ Διὸς Μειλιχίου λατρευομένου ἐν Λαρίσῃ ἴδε Γουστ. Fou-

(¹) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνεκοίνωσε τὸ πρῶτον τῇ Ἑταιρείᾳ ὁ κ. Α. Ἀλέξανδρος — εἰς γειτονικὴν αὐτοῦ οἰκίαν κειμένην — μεθ' ὃ μαθηταί τινες τοῦ ἑλλ. σχολείου ὡδήγησαν ταύτην εἰς τὸ μουσεῖον.

gères, ἐν *Bulletin de Corresp. Hellénique*, τόμ. XIII, σ. 392, ἀρ. 8 Μάκων Ὁμή[ρου] Διὶ Μειλιχίωι καὶ Ἐνοδίαι καὶ πό[λει].

Κρινώ, ὄνομα γνωστὸν ἔκ τινος τῶν Παγασῶν ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς.

Ἐκ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μανθάνομεν ὅτι καὶ ἐν Φθ. Θήβαις ἐλατρεύετο ὁ Ζεὺς Μειλίχιος. Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

8. Αὐτόθι.— Στήλη μετὰ πλαισίου μέλανος λίθου ἀναθηματικὴ εὑρεθεῖσα ὑπὸ Γ. Χ. Βούλγαρη (μῆκ. 0μ,37. πλ. 0μ,23. πάχ. 0μ,05. ὕψ. γρ. 0μ,008-0μ,024):

ΛΥΣΙΜΑΧΟ	Λυσίμαχο[ς]
ΜΙΛΙΧΙΟΙΣ	Μ(ε)ιλιχίοις (=θεοῖς)

Ἐκ τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς μανθάνομεν τὴν λατρείαν τῶν Μειλιχίων θεῶν ἐν Φθιώτισι Θήβαις.—ΜΙΛΙΧΙΟΙΣ=ΜΕΙΛΙΧΙΟΙΣ.

9. Αὐτόθι.—Τεμάχιον λευκοῦ λίθου εὑρεθὲν ὑπὸ Ἀντωνίου Βασιλείου (μῆκ. 0μ,03 τῶν γραμ.): ΙΙΦL \ =[Δ]ιὶ Φ[ευξίωι], κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν.

10. Αὐτόθι. — Σφαῖρα λίθου μέλανος ἀποκεκρουμένη πλαγίως, ἔχουσα περίμετρον 0μ,75. ὕψ. δὲ γρ. 0μ,035-0μ,06. Ἄνωθεν φέρει ὀπήν, ἐν ᾗ ἐστηρίζετο χαλκοῦν ἀγαλμάτιον.

ΦΙΛΩ- [illegible] Λ	Φιλώτ[ας]- - -λ- - -

11. Φεραί.— Στήλη πρασινόλευκος ὀρθογωνίου σχήματος (μῆκ. 0μ,35. πλ. 0μ,27. πάχ. 0μ,05. ὕψ. γρ. 0μ,017). Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ τῷ Καίσαρι Αὐγούστῳ.

ΘΕΩΣΕΒΑ	Θεῷ Σεβα-
ΣΤΩΚΑΙΣΑ	στῷ Καίσα-
ΡΙΣΩΤΗΡΙ	ρι Σωτῆρι.

β'. Ψηφίσματα

12. Φθιώτιδες Θῆβαι.—Ἐπὶ τεμαχίου λίθου φέρονται τάδε:

ΠΑΡΑ	---παρα---

13. Αὐτόθι.—Ἀπόξεσμα λίθου ἐκ πλακὸς περιεχούσης ψήφισμά τι (μῆκ. 0μ,065. πλ. 0μ.017. πάχ. 0μ,011. ὕψ. γρ. 0μ,010.):

ΟΣ	- - ος - -
Ξ Ρ	- - ερ - -
ϸΙ/	- -φιλ- -
Ε⁻	- - ετ - -

14. Αὐτόθι.—Ἀπόξεσμα λίθου φέρον γράμματα εὐμεγέθη.

ΣΧΕ
ΑΡΧC

15. Παγασαί.—Τεμάχιον πλακὸς εὑρεθὲν ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου (μῆκ. 0μ,21. πλ. 0μ,19. πάχ. 0μ,04). ΑΛΑΒ [μετ]αλαβ[εῖν(;)

16. Ἁλμυρός. — Στήλη τετράπλευρος λευκοῦ λίθου κεκρουμένη ἄνωθεν, περιέχουσα κατάλογον ὀνομάτων, ἴσως ἀρχόντων. Γραφὴ τοῦ Δ′ π. Χ. αἰῶνος (μῆκ. 0μ,83. πλ. 0μ,34. πάχ. 0μ,20. ὕψ. γρ. 0μ,015):

— — — — —	— — — — —
— — — ΩΝ	— — — ων
\ΦΙΔΑΙΟΣ	Ἀ]λφιδαῖος
ΠΙΘΑΚΟΣ	Πίθακος
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	Μένανδρος
ΟΡΘΑΓΟΡΑΣ	Ὀρθαγόρας.

17. Αὐτόθι. — Ἐν ἐρειπίοις τουρκικοῦ ὡρολογιοστασίου τεμάχιον ἐπιγραφῆς μαρμάρου λευκοῦ. Κατὰ τὸ μέσον τὰ γράμματα ἀπεξέσθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων (μῆκ. 0μ,205. πλ. 0μ,30. πάχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,02). Γραμμάτων ποικιλίαι: α=Α. β=Β. η=Η. ω=Ω. μ=Μ.

ΙΣ		— — ισ — — — — —
ΑΙΤΩ		— — αι τω — — — —
ΙΔΙΩΝ⁻	ΕΝ	— — ἰδιων σ — — — —
ΠΥΡΙΔΕ	ΑΣΙ	— — πυρὶ δ[ὲ— —ασι — —

ΑΣΩΣΤ ΛΥΤΑ 5 — —ας ως— — —λυτα— —
ΘΗΒΗ ⊢ΧΕΙΣΗ — — θηβη — — [ε]χει ση — —
Τ ΩΜΕΝΑ — — — — τ — ωμενα

Στίχ. 5. Ὁ κ. Σπυριδάκις συμπληροῖ: ας ὅσ[τις - - -]. Στίχ. 6. θηβή[ματα τρέ]χει. Στίχ. 7. [πρατ]τ[ό]μενα.

γ'. Ἐπιτύμβιοι

18. Παγασαί — Τεμάχιον πλαισίου λίθου γρανίτου μετὰ κεκολωβωμένης ἐπιγραφῆς (μῆκ. 0μ,16. πλ. 0μ,26. πάχ. 0μ03. ὕψ. γρ. 0μ,07. πλ. 0μ,05). Αὕτη τε καὶ αἱ ἐφεξῆς ἐκομίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος ἐν τέλει αὐτῶν ἀριθ. 24. (Πίν. Α'.) (Ἴδε εἰκόνα 5.)

ΛΒΙΑΠ

19. Αὐτόθι.— Στήλη ἐπιτύμβιος μετ' ἀετώματος καὶ ἀνθεμίων, ἀποκεκρουμένη κάτωθεν (μῆκ. 0μ,275. πλ. 0μ,265. πάχ. 0μ05 ὕψ. γρ. 0μ,02). Ὁ λίθος εἶναι λευκὸς ὑπογλαυκίζων. Γραφὴ ἀμελῶς κεχαραγμένη τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος:

ΘΕΟΦΙΛΑ Θεοφίλα
ΕΥΑΡΧΟΥ Εὐάρχου.

20. Αὐτόθι.— Τεμάχιον στήλης ἐπιτυμβίου λευκοτάτου μαρμάρου Πεντελησίου, ἀποκεκρουμένης καθ' ὅλας τὰς πλευρὰς καὶ φερούσης γεῖσσον μετ' ᾠοειδῶν ἐξογκωμάτων. Γραφὴ ἐπιμεμελημένη τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος (μῆκ. 0μ,13. πλ. 0μ,39. πάχ. 0μ,14):

ΑΡΙΣΤΑΓΟ Ἀρισταγό[ρας]

21. Αὐτόθι.— Στήλη ἐπιτύμβιος λίθου γλαυκόχρου μετὰ πλαισίου, ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν δεξιᾷ καὶ κάτωθι (μῆκ. 0μ,30. πλ. 0μ,34. πάχ. 0μ,10. ὕψ. γρ. 0μ02):

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗ Ἀπολλοφάν[ης
ΔΙΣΑΠΟΛΕΣ Δισαπόλε[ος

22. Αὐτόθι. — Τεμάχιον στήλης μετ' ἀετώματος ἀποκεκρουμένης ἄνωθεν καὶ ἀριστερᾷ (μῆκ. 0μ,21. πλ. 0μ,34. πάχ. 0μ,10. ὕψ. γρ. 0μ,015):

ΩΝΟΣ ———ωνος.

23. Αὐτόθι.—Στήλη μετ' ἀετώματος ἀποκεκρουμένη κάτωθεν, ἄνωθεν καὶ ἀριστερᾷ (μῆκ. 0μ,47. πλ. 0μ,47. πάχ. 0μ,11 ὕψ. γρ. 0μ,03):

//ΣΙΓΕΝΟΥΗΡΩΣΧΑΙΡΕ — — Σω]σιγένου ἥρως χαῖρε

24. Φθιώτιδες Θῆβαι.— Τεμάχιον λεπτοτάτης πλακὸς λευκοῦ μαρμάρου ἀποκεκρουμένης καθ' ὅλας τὰς πλευρὰς (μῆκ. 0μ,09. πλ. 0μ,08. πάχ. 0μ,015. ὕψ. γρ. 0μ,01):

ΚΛΕΙΤΟΜ Κλειτόμ[αχος].

Ν Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

25. Αὐτόθι. — Στήλη λίθου μέλανος ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν (μῆκ. 0μ,46. πλ. 0μ,26. πάχ. 0μ,09):

\ ΕΟ	Κλε]ο-
ΜΕΝΗΣ	μένης
ΑΝΤΙΓΟ	Ἀντιγό-
ΝΟΥ	νο[υ.

26. Αὐτόθι.— Στήλη μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,57. πλ. 0μ,35. πάχ. 0μ,07. ὕψ. γρ. 0μ,075 πλ. γρ. 0μ06):

ΤΙΜΑΣ	Τιμα-
ΣΙΘΕΟΣ	σίθεος
ΑΙΣΧΥ	Αἰσχύ-
ΛΟΥ	λου.

27. Αὐτόθι.— Στήλη ὀρθογώνιος μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,83. πλ. 0μ15. πάχ. 0μ,22. ὕψ. γρ 0μ,06 - 0μ,11). Γραφὴ τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος. Ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος:

ΚΛΕ	Κλε-
ΟΝΙΚΑ	ονίκα.

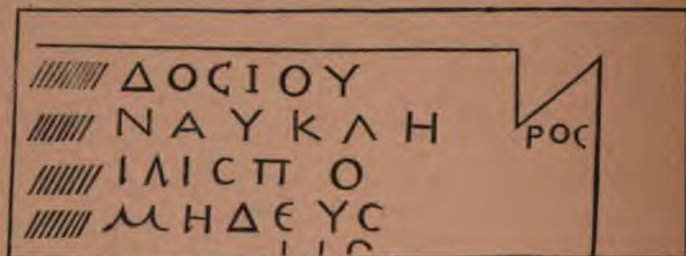
Ἱερεὺς ΑΠΟΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Οἰκονόμος

23. Αὐτόθι.—Στήλη λίθου μέλανος, ὀρθογώνιος διερρωγυῖα ἄνωθεν εἰς τρία τεμάχια (μῆκ. 0μ,94. πλ. 0μ,42. πάχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,035 πλ. 0μ,038). Γραφὴ τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος:

ΑΡΙΣΤΙ[?]	Ἀριστίω[ν
ΦΑΙΝ[?]	Φαινο-
ΜΑΧ[?]	μάχ[ου.

29. Αὐτόθι. — Τεμάχιον λίθου ἀποκεκρουμένου ἀριστερᾷ καὶ κάτωθι καὶ φέρον ἐξόγκωμα σταυροειδές, ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων (μῆκ. 0μ,215. πλ. 0μ,458. πάχ. 0μ,135. ὕψ. γρ. 0μ,025 πλ. 0μ,035) (εἰκ. 6).

Διεσώθη ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Κ. Παπαχαραλάμπους, γραμματιστοῦ:

(Εἰκ. 6).

Θεο]δοσίου
— — — ναύκληρος
— — — Ἐ;]λισπό-
ντιος;— —Νικο]μηδεὺς
— — — — — — — —

Παρομοίαν στήλην παράβ. Leake (*Norther Greece* τόμ. I pl. II, nº 14).

30. Μουσαφακλί. — Τεμάχιον πλακὸς ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας

τὰς πλευράς, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μαργ. Χ. Ἀποστολίδου, ἰδιοκτήτου τοῦ χωρίου. Γραφὴ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων (μῆκ. 0μ,28. πλ. 0μ,31. πάχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,04). Ἀνάγνωσις κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν:

ΙΚΟΚΛΕΗΝ	Νικ;]οκλέην
ΦΟΡΤΟΥΝΑ	Φορτουνά-
ΤΑΔΙΟΝΥ	τα Διονυ-
ΣΟΔΟΥΡΟΥ	σοδούρου.

Τὸ μὲν ὄνομα Φορτουνάτα εἶναι θηλυκὸν Ῥωμαϊκόν. Φορτουνᾶτος εἷς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ μαθητὴς τοῦ Παύλου. Διονυσοδούρου Θεσσαλικῶς ἀντὶ Διονυσοδώρου.

31. Πύρασος.—Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ, ἀποκεκρουμένης καθ' ὅλας τὰς πλευράς. Τὰ Ε καὶ Ϲ ἔχουσι τὰς καθέτους προεκβεβλημένας ἄνωθεν καὶ κάτωθεν (μῆκ. 0μ,19. πλ. 0μ,28. πάχ. 0μ,05 ὕψ. γρ 0μ,05:

ΕΕΕΟΥΛ
ΟΟΠΟΥϹ\ ;
ͻΓΤΙΛΚ
Ι^Ι

δ'. Ἀδήλου περιεχομένου

32. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Στήλη λευκοῦ λίθου ἀποκεκρουμένη δεξιᾷ καὶ λοξῶς, πλαισιουμένη δ' εἰς τὸ μέσον καὶ σχηματίζουσα τριγωνικὸν ἐξόγκωμα ἀριστερᾷ· ἀρχικῶς θὰ ἦτο ἐπιμήκης ὀρθογωνία καὶ θὰ διῃρεῖτο εἰς τρία ἄνισα μέρη, ὧν τὸ μέσον πλατύτερον ἔφερε πολύστιχον ἐπιγραφὴν τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἧς τὰ ἴχνη τῆς ἀρχῆς τῶν στίχων διεσώθησαν· ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν μετὰ κάθετον πλαίσιον θὰ ἐσχηματίζετο ὡς ἐν τῷ ἀριστερῷ καὶ ἐν τῷ δεξιῷ τρίγωνον ἐξέχον. Ἐπὶ δὲ τοῦ σῳζομένου ἀριστεροῦ τριγώνου κεῖται τὸ ὄνομα Διομήδους (μῆκ. 0μ,26. πλ. 0μ,45. πάχ. 0μ,08. ὕψ. γρ. 0μ,02). Ἡ ἀνάγνωσις κατὰ τὸν κ. Α. Σπυριδάκιν:

	Ν'Α,	Ἠλ[ι]ά[νασ-
ΔΙΟΜΗ	ϹΛΗ	σα η - - -
ΔΟΥϹ	ΛΕ	ἀνέθη[κεν
	ΠΛ\	Πλ[άτωνι
	ΠΥ\	Πυ[λα - -

Ἕτεροι διακρίνουσιν ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ ΛΕ, ἐν τῷ 4ῳ ΤΗ.

33. Αὐτόθι.— Τεμάχιον λίθου λευκοῦ, ὅπερ ἄδηλον εἰς τί ἐχρησίμευεν, μετὰ πλαισίου, κάτωθι τοῦ ὁποίου κεῖται μονόστιχος ἐπιγραφὴ (μῆκ. 0μ,49. πλ. 0μ,30. πάχ. 0μ,15. ὕψ. γρ. 0μ,02):

ΜΕΛΑΝΗ — Μελάνη

Ὁ κ. Σπυριδάκις συμπληροῖ: Μελαν[ίων].

34. Αὐτόθι.— Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ (μῆκ. 0μ,025. πλ. 0μ,025):

ΣΙ
ΑΜΑΛ

35. Αὐτόθι.—Τεμάχιον πλακός, μέλανος λίθου (μῆκ. 0μ,19 πλ. 0μ,25. πάχ. 0μ,05. ὕψ. γρ. 0μ,04):

ΓΛΛΙΟ
ΛΓΥ

36. Ἴσως Ἅλος.— Τεμάχιον πλακός, λίθου λευκοῦ.

///ΟΝ

ἀνήκει πιθανῶς εἰς τοὺς μακεδονικοὺς χρόνους ἢ τοὺς ῥωμαϊκούς. Τὰ γράμματα κανονικώτατα καὶ καλλιτεχνικώτατα. Εἶναι κατάληξις ἀδήλου ἐπιγραφῆς. Εὑρέθη ἐν Τσιγγελίῳ, προέρχεται ἴσως ἐκ δημοσίου κτιρίου τῆς ἐγγὺς Ἅλου. Ἐκομίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀπ. Γαρδίκη.

ε΄. *Ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα ἐνεπίγραφα*

37. Φεραί.—Ἐν τῇ Ὑπερείᾳ κρήνῃ ἐν Βελεστίνῳ, ἐνεργουμένων

ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Φερῶν, οἱ ἐργάται ἀνεκάλυψαν εἰς δύο τμήματα ἀνεστραμμένην πρὸς τὰ κάτω στήλην ἐκ λευκοῦ Πεντελησίου λίθου [1] ἔχουσαν μῆκος μὲν 1μ,50, πλάτος δὲ 0μ,71 μέχρι 0μ,80, πάχος δὲ 0μ,12. Ἐν δ' αὐτῇ κεῖται ἀνάγλυφον τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος παριστῶν ὑπὸ πλαίσιον ἄνδρα πρεσβύτην ἀγένειον καὶ φαλακρόν, καθήμενον ἐπὶ θώκου καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ κρατοῦντα μακρὰν ῥάβδον γεροντικήν, τὴν δὲ δεξιὰν τείνοντα πρὸς γυναῖκα ὀρθίαν ἱσταμένην κατέναντι αὐτοῦ καὶ περιλύπως προσβλέπουσαν αὐτόν, χαιρετίζουσαν δὲ τὸν πρεσβύτην διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχουσαν τὸν πέπλον κατέναντι τοῦ προσώπου (ἴδε πίν. Β'. εἰκ. 7).

Τὸ ἀνάγλυφον ἐπὶ τοῦ πλαισίου φέρει ἐπιγραφὴν μονόστιχον:

ΚΙΝΕΑ:ΚΑΙ:ΦΡΑΣΙΜΗΔΑΣ   Κινέα καὶ Φρασιμήδας

Κάτωθι δὲ τοῦ πλαισίου:

ΚΡΑΤΙΔΑΙΑΘΕΙΚΑ   Κρατιδαία θεῖκα.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἔχουσι μῆκος μὲν 0μ,009, πλάτος δὲ 0μ,008.

Τοῦτο ἀποκείμενον πρὶν ἐν τῷ δημαρχείῳ Φερῶν ἐπεσκέψατο τὸ πρῶτον ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος καὶ περιέγραψεν αὐτὸ ἐν τῷ *Bulletin de Corresp. Hellénique* (τοῦ 1904, σελ. 263-264), δημοσιεύσας καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸ εἰς τὸν Ε' π. Χ. αἰῶνα.

Μεθ' ὃ συνεπείᾳ ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργεῖον, ὅπως μετενεχθῇ εἰς Ἁλμυρόν, τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἐνέκρινε τοῦτο. Ἐκομίσθη δὲ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρείας, μεταβάντων ἐπὶ τούτῳ εἰς Βελεστῖνον τῶν κ.κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου καὶ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι.

Δεύτερος περιέγραψε τοῦτο ὁ κ. Α. Σπυριδάκις, εἶτ' αὖθις ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος [2], μεθ' ὃ τελευταῖος ὁ κ. Α. Rutgers van der

[1] Μᾶλλον Παρίου.

[2] Εἰς τὰς ἑξῆς ἐφημερίδας διὰ μακρῶν ἔγραψαν ἐγείραντες δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ὅ τε κ. Σπυριδάκις καὶ ὁ κ. Γιαννόπουλος περὶ αὐτοῦ: «Θεσσαλία» ἐφημ. Βώλου 24 Μαΐου 1904, Ἰουνίου 15 καὶ 19, 1904.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουνίου 24.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουνίου, 28.—Αὐτόθι, 1904, Ἰουλίου 3.—Αὐτόθι 1904, Ἰουλίου 9.—Αὐ-

Loeff, Ὀλλανδὸς ἀρχαιολόγος, ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου *Athen Mitteilungen* (τόμ. XXIX, σελ. 213-221 πίν. XXII). Ὁ κ. van der Loeff λίαν φιλοφρόνως δι' ἐπιστολῆς του ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλῳ ὅτι ὡς χρόνον τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀναγλύφου θεωρεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ 450-430 π. Χ. διάστημα. Τὴν δὲ ὑπὸ τὸ πλαίσιον ἐπιγραφὴν ΚΡΑΤΙΔΑΙΑΟⱵΙΚΑ θεωρεῖ πολὺ μεταγενεστέραν τῆς πρώτης.

Τὸ Ⱶ ὅμως τὸ ὁποῖον ὁ κ. van der Loeff παρέστησεν Є, νομίζομεν ὅτι ὁ χαράκτης κατὰ λάθος ἐχάραξε Ɛ μεθ' ὃ συνιδὼν τὸ λάθος ἐπειράθη δι' ἁπλῆς καθέτου νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτό, ὥστε νῦν εἶναι ἓν κρᾶμα μεταξὺ Ɛ καὶ Ε, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὡς στρογγύλον Є.

Ἄνωθεν τοῦ πλαισίου ὑπῆρχεν ἀέτωμα συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ἀναγλύφου διὰ μολύβδου καὶ σιδήρου· ἄνωθεν τοῦ πλαισίου σῴζονται αἱ ὀπαὶ τῆς συνδέσεως ἐν δ' αὐταῖς σίδηρος καὶ μόλυβδος.

38. Δαουτζᾶ (Ἐρέτρια;). — Τεμάχιον κάτω βάσεως ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου μετὰ πλαισίου, ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας τὰς πλευράς, φαίνεται δὲ ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφῆς (μῆκ. 0μ,25. πλ. 0μ 35. πάχ. 0μ,11. ὕψ. γρ. 0μ,027). Κατ' ἀνάγνωσιν τοῦ κ. Α. Σπυριδάκι:

ΤѠΑΡΙСΤѠΝΟСΤΟΝЄΑ
ΜѠΝΑЄΥΦΡΟСΥΝΟΥЄСΤ
ΠΟΘΟΥСΑΑΥΤΟΝΜΝЄΙΑ

Ἐρα(;)]τὼ Ἀρίστωνος τὸν ἑα[υτῆς ἄνδρα Τί ἢ Κί]μωνα Εὐφροσύνου ἔστ[ησεν
π]οθοῦσα αὐτὸν μνεία[ς χάριν.

τόθι, 1904, Ἰουλίου 18.—Αὐτόθι 1904, Ἰουλίου 28.—«Τύπος» 1905, Μαΐου 5. — Αὐτόθι, 1905, Μαΐου 7. — «Πανελλήνιος Κῆρυξ», ἐν Βόλῳ 1905. — «Τύπος» 1905, Ἰουνίου 28. — Αὐτόθι, 1905, Ἰουνίου 30. — Αὐτόθι, 1905, Ἰουλίου 2.

ς'. Βυζαντηναὶ ἢ χριστιανικαὶ καὶ νεώτεραι

39. Καινούριο (Πύρασος). — Ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ Βορείου Μεσαιωνικοῦ Ἁλμυροῦ στήλη ἐκ λευκοῦ μαρμάρου τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν καὶ κάτωθεν (μῆκ. 0μ,47 πλ. 0μ,32. πάχ. 0μ,14. ὕψ. γρ. 0μ,05):

ΗΜΗΜΙ
ΟΝΘΩΜΑ
ΥΠΗΡΕΤΙΚΑ
ΛΟΥΛΙΑΝΕΥ

ὁ μὲν κ. Σπυριδάκις συμπληροῖ ὧδε:	ὁ δὲ κ. Γιαννόπουλος ὧδε:
Μ[ν]η[μεῖ-	——ημ ημ——
ον Θωμᾶ[ς	ον Θωμᾶ
ὑπηρέτηκα	ὑπηρέτηκα[ς
Λ]ουλιανέ.	Λουλιανέ.

Τὸ τελευταῖον Υ εἶναι σημεῖον τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Κατὰ τὸν κ. Γιαννόπουλον ὁ πρῶτος στίχος δὲν περιέχει τὴν λέξιν μνημεῖον, ἀλλ' ὡς ἐμφαίνεται καθαρῶς ἐπὶ τοῦ λίθου ἑτέρα λέξις, καὶ ὅτι ἡ στήλη περιέχουσα καὶ ἄλλα γράμματα ἐν ἀρχῇ ἀνῆκεν ἴσως εἴς τινα μαθητὴν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ χρηματίσαντα πιθανῶς πρῶτον ἐπίσκοπον Φθιωτίδων Θηβῶν, ἄγνωστον ἄλλοθεν.

40. Φθιώτιδες Θῆβαι. — Τεμάχιον λίθου λευκοῦ πλαισιούμενον ἄνωθεν καὶ ἀποκεκρουμένον καθ' ὅλας τὰς πλευράς· πλαγίως δεξιὰ φέρει ὀπήν, ἔνθα ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτοῦ ἕτερος λίθος (μῆκ. 0μ,24. πλ. 0μ,39. πάχ. 0μ,12. ὕψ. γρ. 0μ,025):

ΛΙΗΣΘΗΣΑΥΡ(ὀπὴ)	—— Θεττα]λίης θησαυρ[όν——
ΚΑΙΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣΚΑΙ	—— καὶ ἐν Φθιμένοις καὶ ——
ΑΠΑΓΕΠΡΩΤ	—— [ἀπό γε πρῶτ(ον)]; ——

Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν ἐπιτύμβιος ἀνήκουσα εἰς διακεκριμμένον ἱεράρχην τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν, ὡς ἐκ τῶν λέξεων Θεττα]λίης θησαυρ[όν;] καὶ ἐν Φθιμένοις ἐξάγεται. Δυστυχῶς ἡ

σπουδαιοτάτη αὕτη ἐπιγραφὴ εἶναι φρικωδῶς ἀποκεκρουμένη ὑπὸ κτιστῶν ἀποτελοῦσα γωνίαν οἰκοδομήματος! Ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ ὁ κ. Α. Σπυριδάκις συμπληροῖ τὴν λέξιν καὶ ἐν ζῶσι, ἤτοι ὁ περὶ οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπερεῖχε πάντων ζώντων καὶ τεθνεώτων.

41. Ἁλμυρός.—Ἐν Ὀθωμανικῷ τεμένει πλὰξ λευκοῦ μαρμάρου τετράγωνος, ἀποκεκρουμένη ἄνωθεν καὶ λοξῶς ἀριστερά. Ἡ πλὰξ ἦν τεθειμένη ἐπὶ Χριστιανικοῦ ναοῦ· ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἐξήλειψαν τὰ γράμματα διὰ σφύρας, διασωθέντων μόνον τῶν ἑξῆς (μῆκ. 0μ,48. πλ. 0μ,53. πάχ. 0μ,15. ὕψ. γρ. 0μ,025):

(Εἰκ. 8).

Παρατηρητέον ὅτι τὸ Α γράφεται διὰ δύο παραλλήλων γραμμῶν καθέτων ὡς τὸ Ὀσκικὸν ἄλφα. Ἐπίσης καὶ ἔν τινι ἀρχαϊκῇ ἐπιγραφῇ τῶν Φαλάννων εὕρηται τὸ ἄλφα οὕτω (ἴδε Otto Kern. Sylloge Inscript. antiquissimarum Thessal., Berlin 1902 p. 15, XX).

Δυστυχῶς ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη Βυζαντιακὴ ἐπιγραφὴ εἶναι φρικωδῶς κατεστραμμένη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

42.— Πλὰξ λευκή, ἧς ἀνώτατον μὲν μῆκος 0μ,25 καὶ κατώτατον 0μ,20, πλάτος δὲ 0μ,25 εὑρεθεῖσα εἰς ὑπώρειαν τῆς Ὄθρυος πρὸς τὰ ΝΔ τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ νέου Γρηγ. Βωλαμάτση ὑφ οὗ καὶ ἐκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον φέρει τὴν κατωτέρω ἐπιγραφὴν νεωτάτης ἐποχῆς (τουρκοκρατίας) εἰς 9 σειράς:

		Ἀνάγνωθι
ΔΑΙ./////////	Δαπ[άνη	Δαπάνη καὶ συνδρο-
ΤΙΤΟΝΑΔΕ/ //////	τι τον ἀδελ[λφῶν]	μῇ τῶν ἀδελφῶν
///ΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥΕU///	[Ο]ἰκονομίδου Εὐ[σ]	Οἰκονομίδου Εὐσ-
ΓΑΘΙΟUΑΝΓΝΟ///	ταθίου Ἀναγνό[σ	ταθίου Ἀναγνώσ-
ΤΟUΚΑΙΔΗΜΗΤΡ///	του καὶ Δημητρ[ί]	του καὶ Δημητρί-
ΟUΣΑΡΜΑΣΙΚΗ.	ου Σαρμασίκη.	ου Σαρμασίκη.
///ΤΙΣΤΙΣΔΙΜΟΣ	[Κ]τίστις Δῖμος	Κτίστης Δῆμος
///ΟΛΑΟΣΙΠΙΡ///	[Νικ]όλαος Ἰπιρ[ώ]	Νικολάου Ἠπειρώ-
///Σ ΒΟΛ///	[τη]ς Βολ . . .	της ΒΟΛ . . .

Ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἐξηγεῖται καὶ τὸ ὄνομα τῆς βρύσεως «Σαρμασίκη» ὡς καὶ τῆς ὅλης θέσεως ἔνθα εὑρέθη, ἐφ᾽ ἧς βρύσεως ἦτο ἐντετειχισμένη ἡ πλάξ. Ἦν δὲ ὁ ἀναφερόμενος Δημήτριος Σαρμασίκης ὁ ἀδελφὸς τοῦ Εὐσταθίου Ἀναγνώστου Οἰκονομίδου ὁ ἀργότερον μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας πολλάκις ἐκλεγεὶς βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας κοινῶς δὲ γνωστὸς καὶ ὑπὸ τρίτον ἐπώνυμον Πατσούρης. Ἤδη πάντες ἀποδημήσαντες τοῦ κόσμου τούτου.

ζ΄. *Ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων*

43.—Ἐπὶ πίθου κεραμεοῦ τοῦ ἄνω μέρους ἐν δυσὶ κύκλοις φέροντος συνεχῶς τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ἐκ δεξιῶν πρὸς τ᾽ἀριστερά:

ΙΟΝΑΙΛΑΓ = Γαλιανοί

44.—Ἐπὶ τεμαχίου πίθου κεραμεοῦ ἐπιγραφὴ ἐκ δεξιῶν:

ƎΦΑΜΘΛ
ΦΘΟΜ

Κατὰ τὸν κ. Σπυριδάκιν ἀναγνωστέα: Ὀ]νομάρε[τος]— Ὁμόθρ.

Ἐντολῇ καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικ. συμβουλίου

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

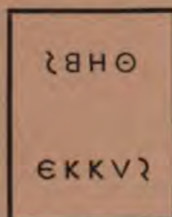
ΞΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

(Δαπάνη τῶν ὑπογραφόντων)

Δύο σπουδαῖαι ἐπιγραφαὶ ἐν τῷ μουσείῳ κατὰ τὸ 1906

1. ΟΙ ΑΡΧΕΣΚΟΠΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΟΛΙΑΔΙ
ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΣ ΘΙΒΡΩΝΟΣ
ΠΟΛΥΜΗΔΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ ΛΥΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ ΞΕΝΟΦΑΝΤΟ[υ
ΜΕΛΩΝ ΜΥΣΤΡΩΝΟΣ
ΦΑΛΑΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Ἐπὶ στήλης μετὰ μετώπης ἀποκεκρουμένης κατὰ τὴν βάσιν λίθου λευκοῦ ὕψους 0,50$^{\mu}$, πλάτους δὲ ἀπὸ 0,22-0,30$^{\mu}$ ὑπάρχει ἡ ἄνω ἐπιγραφὴ κομισθεῖσα ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν. Τῶν γραμμάτων τὸ ὕψος τῶν μὲν δύο στίχων εἶναι 0,02$^{\mu}$, τῶν δ' ἑτέρων ἓξ μόνον 0,01$^{\mu}$. (Ἴδε καὶ «Κράτος» 25 Μαΐου 1906). Ἐκ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς τὸ πρῶτον ἤδη μανθάνομεν τὸν ὅρον «ἀρχέσκοπος», ὅστις ἴσως ἐσήμαινε, καθόσον δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς σημασίας τῶν συντεθειμένων λέξεων, ἐπιθεωρητήν, τρόπον τινά, τῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὅτι αἱ Φθ. Θῆβαι εἶχον θεὰν πολιοῦχον, Πολιάδα, τὴν Ἀθηνᾶν, ἧς εὑρίσκετο καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα ἀναμφιβόλως ἐλατρεύετο.

2.

Δηλαδὴ ***ἐκκλ[ησία] Θηβ[ῶν]*** ἐπὶ πλίνθων μήκους 0,34$^{\mu}$ καὶ πλάτους 0,26$^{\mu}$ καὶ πάχους 0,06$^{\mu}$. Ὕψος γραμμάτων 0,06-0,07$^{\mu}$. Τοιαῦται πλίνθοι μετεκομίσθησαν ἐκ τῶν ἐρειπίων τοῦ βορείου μεσαιωνικοῦ Ἁλμυροῦ (Καινούριο) πλεῖστοι, ὧν μία μόνον ἀκεραία. Ἐνταῦθα παρεμπιπτόντως σημειοῦμεν ὅτι τὸ τελικὸν

σημεῖον ʅ ἢ ὅπως ἀλλαχοῦ γράφεται ϟ εἶναι βραχυγραφικὸν σῆμα τῶν ὑπολειπομένων γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς οὐχὶ (*) δὲ ὡς τελικὸν ϟ (Σ) τῆς ἐπιγραφῆς. Καὶ ἀλλαχόθεν δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ περισσότερον ἐνταῦθα καὶ ἐκ τῆς β' λέξεως τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ἥτις κατὰ γενικὴν Θηβῶν δὲν ἔχει τελικὸν Σ.

Πίθοι ἐνεπίγραφοι.

Πλὴν τοῦ ἐν σελίδι 42 τοῦ Ε' τεύχους δημοσιευθέντος «*Ὑλασίωνος*» καὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι τεύχει «*Γαλιανῶν*» καὶ «*Ὀνομαρέτου*» ὑπ' ἀριθ. 43 καὶ 44 ὑπάρχει καὶ ἕτερον τεμάχιον πίθου, τὸ σχῆμα μὲν ἔχον τραπεζίου, τὰς δὲ πλευρὰς μήκους 11 $^1/_2$, 9, 8 $^1/_2$ καὶ 8 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου, καὶ τὰς διαγωνίους 15 $^1/_2$ καὶ 11 ἑκατοστ.

Τούτου εἰ καὶ ἀπὸ πρότερον ἐν τῷ μουσείῳ ἐν τούτοις δὲν καταγράφεταί που ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφή, ἴσως θεωρηθεῖσα τότε ὡς ἁπλοῦν κόσμημα μετὰ τῶν πέριξ ἀνθεμίων.

Ἔχει δ' ὡς ἑξῆς: ΚΩϹΑΤΙ ἐπαναλαμβανομένη πολλάκις καθ' ὅλους τοὺς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους κύκλους οἵτινες φαίνονται ἐπὶ τοῦ τεμαχίου, κατὰ 3 ἑκατοστὰ ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου ἀπέχοντες. Τὰ γράμματα δὲ μετὰ τῶν πολυσχιδῶν κοσμημάτων διὰ τῶν ὁποίων πλαισιοῦνται ἔχουν ὕψος 2 $^1/_2$ ἑκ. Ἅπαν δὲ τὸ μῆκος ἑκάστης αὐτοτελοῦς ἐπιγραφῆς (λέξεως) εἶναι 8 $^1/_2$ ἑκ. μετὰ τῶν ἔμπροσθεν κοσμημάτων.

Ἡ παροῦσα ἐπιγραφὴ ὁμοιάζει μετὰ τῆς τοῦ «Ὑλασίωνος» καθ' ὅτι ἀναγινώσκονται ὡς συνήθως ἐν τῇ ἑλληνικῇ γραφῇ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ἐνῷ αἱ δύο προμνησθεῖσαι ἕτεραι τἀνάπαλιν. Τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον διότι οἱ κατασκευασταὶ αὐτῶν εἶχον τοὺς τύπους κατ' εὐθεῖαν ἀνάγνωσιν διὰ τοῦτο ἀπετυποῦντο ἀντιστρόφως, ὅπερ δὲν εἶναι τεχνικόν.

Παραλειφθεῖσα λεπτομέρεια.

Ἐν τῷ Γ' τεύχει, σελ. 6 καὶ στίχ. 33 πρόσθες τὴν παραλειφθεῖσαν λεπτομέρειαν περὶ δωρηθέντος ἐνεπιγράφου λίθου ὅστις ἐν τῇ οἰκίᾳ ἦτο «μεταβεβλημένος φεῦ! εἰς πλυντήριον... [ὑπὸ τῶν Τούρκων »τῶν πρώτων κτητόρων τῆς οἰκίας]...»

(*) Ἴδε «Ἀρχαιολογία Μονῆς Δαφνίου» σελ. 87, «Memoires sur les Antiquités Chrétiennes de la Grèce etc.» σελ. 15 καὶ «Κατάλογος καὶ ἱστορία τοῦ μουσείου τῆς Χρ. Ἀρχ. ἑταιρ. Ἀθηνῶν» σελ. 17.

'Ανέκδοτον ποίημα περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 'Ορλώφ.

Κατὰ τὴν περισυνὴν τακτοποίησιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς «Ὄθρυος» φυλλομετρῶν παλαιόν τι ἔντυπον παρισταμένου καὶ τοῦ φίλου κ. Ν. Γιαννοπούλου, εὗρον ἐν αὐτῷ τὸ κατωτέρω ἔγγραφον, ὅπερ διαλαθὸν τὴν προσοχὴν ἀναμφιβόλως τοῦ τε τέως κατόχου τοῦ ἐν ᾧ ἐκρύπτετο βιβλίου, ὅστις κάτοχος (κ. 'Αρ. 'Αργυρόπουλος, δήμαρχος 'Αλμυροῦ ἐδωρήσατο αὐτὸ τῇ «Ὄθρυϊ», ὡς καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐφόρων τῆς βιβλιοθήκης, ὀλίγου δεῖν θὰ κατεστρέφετο ἐὰν ἔμενεν ἐκεῖ εἰσέτι χρόνον τινα, διότι ὁ καταστρεπτικὸς σάραξ καὶ ὁ εὐρὼς ἐπικινδύνως εἶχον προχωρήσει ὡς αὐτὴ αὕτη ἡ μορφή του ἐμφαίνει.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα πιστῶς τὸ ἀντίγραφον.

(Σημ. 'Ενταῦθα ἀδυνάτου καταστάσης τῆς ἐξευρέσεως στοιχείων: συνθετικοῦ || = συνοπτικοῦ κ̓ ἀναγκαζόμεθα νὰ τὰ σημειώσωμεν ὡς συνήθως σήμερον ἀναλυτικῶς.)

+ ἤγο ἱέρευς, τοὺ ἴψηςοὺ παπᾶ κύρητζής, γραφού,*
ετζί που τακού, [ςὰ] τράγουδιά πού λεν

+ ἀρχὴ, ἀφτόν τού χρονού, τον κάκο· ἄφτου τοῦ κάλουκαίρί.** α
μᾶς ἤ||ρθι, καὶ ου μὸ σκουβούς καὶ φιρε σιφαίρι β
καὶ [ἔ]ταξῖ πος τάχατῖς, τη λε||φτιργά, νά φερί, γ
μάπουνί μᾶβρι λέφ[τι]ργιά, δ
ἀλῆμουνοῦ σιμᾶς || παδγιὰ α'
καὶ λήμου[ν]οῦ ςῖν κλεφτοῦργια. β'
πο[τε]ς δὲ θα τοὺ δουμαὶ δ
γιᾶτι || δε πᾶσκισέ πιστα· για νᾶ λεφτέρουθουμαί, ε
μᾶς ἤρθι καὶ, μᾶς αναψή||φουτγια ἀπακρηά, σᾶκρηά ζ
καὶ αφσέ. ναν τὴ σβισουμὶ, μὶ γέμα καὶ μὶ δα||κριά, η
οὐ ξένους ποτές το κάλõ του ἄλου νοῦ δε θελή. θ
καὶ ἀλη που κά||ρτερῖ να φάεῖ ἄπο ξαίνου κσρβελὶ· ι
καὶ, ἀλη που καρτερῖ νᾶπχεῖ ἀποξ||αίνου βούςε*** //// λί, κ

* Συνήθεια μέχρι καὶ σήμερον διατηρουμένη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, τῆς μετατροπῆς τοῦ φθόγγου ο, ω, ἰδίᾳ ἐν τῷ τελικῷ τοῦ α'. ἑνικ. τῶν ῥημάτων, εἰς ου, πρβ. θὰ κοιμηθοῦ, θὰ φάου κ.λ.π. Τό αὐτό καὶ διὰ τὴν παρακάτω μετατροπὴν τοῦ φθόγγου ε εἰς ι πρβ. τὰ σημερινὰ δουλέψαμι, γράψαμι κ.λ.π.

** 'Ενταῦθα και = αι, εἰλημμένη δίφθογγος ἐκ τοῦ βραχυγραφικοῦ συνδέσμου καί. Τίθεται δὲ ἐνταῦθα πολλάκις καὶ ἀντὶ τοῦ ε.

*** Τίθεται τὸ ς ἀδιακρίτως εἴτε ὡς στ εἴτε ὡς τσ.

πῖδσι ϛίνερμή μᾶς, φοῦλιά λ/2
15 άλη ϛάμάϐρα μᾶς || πουλήα α''
καὶ λήμουνοῦ ϛη [ὀρ]φᾶνια ϐ''
17 σᾶ νᾶλπου κακοῦργά λ
18 καὶ σικοσε τάδερ||φχία μᾶς ϛό ποδι, εἰ πανοῦργά ²μ
19 ὀσό πουχιθκἔ οὐγαίρακας καὶ τᾶρπά||ξι ϛῦϛο μά ν
20 καὶ αφτι νἔχοθκί μεσϛτῆγί καὶ κριφκί. μεϛὸ χῦμὰ, ξ

καὶ || ἀπο τῦτες άληπῖτα χῆμόνα καλουκαίρί, ο
τοῦ τ[ί] τραϐᾶμαπτό νοῦχτρο ἓν||ας Θεός τοῦ ξέρι * π
23 ἀναθέμᾶ καὶ τρεισάνα ϛὀ ἄπι[ϛο] σιφαίρι, τελοῦς καὶ το Θεο||δο- ρ
ξᾶ. ἀμίν +

γουρά μῆνί δικιϐριοῦ 177[5 ἤ 6]

Τὸ ὅλον ποίημα ἀποτελεῖται ἐκ 17 στίχων δεκαπεντασυλλάϐων (α-ρ) ὁλοκλήρων καὶ 4 ἡμιστίχων ὀκτασυλλάϐων (α', ϐ' καὶ α'', ϐ''). Ὁ δ ὅμως στῖχος καὶ ὁ λ τεμαχισμένοι εἰς τὸ μέσον περιλαμϐάνουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ 4 προρρηθέντα ἡμίστιχα ἀνὰ δύο ἕκαστος, τὰ ὁποῖα μὴ ἀποτελοῦντα κύριον μέλος τοῦ σώματος τοῦ ποιήματος παρενεϐλήθησαν ἐνταῦθα ὡς ἐπῳδὸς κατὰ τὸ τραγούδημα, ὅπερ συνειθίζεται ἐν τοῖς δημοτικοῖς ᾄσμασι. Τοιουτοτρόπως χωρισμένων δὲ αὐτῶν τὸ σύνολον τῶν στίχων μετὰ καὶ τῶν 4 ἐμϐολίμων ἀνέρχεται εἰς 23.

Αἱ εἰκόνες τοῦ ποιήματος εἶναι ἄρισται — οἵας ὁ ποιητικώτατος ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει νὰ φαντάζηται. — Αἱ ἀλήθειαι ἐκφραστικώταται.

Εἰς τὸν 9 καὶ 10 στίχον ἡ ἐπανάστασις παραϐάλλεται πρὸς πυρκαϊὰν ἥτις, ἀποσυρθέντος τοῦ ἐμπρηστοῦ, ἀφίεται νὰ σϐεσθῇ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀνυπερασπίστως ἐγκαταλελειμμένων Ἑλλήνων σφαζομένων ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διὰ τῶν δακρύων τῶν ἐναπολειφθέντων δυστυχῶν. Εἶναι τὸ καλὸν ὅπερ παρέσχον ἡμῖν οἱ ὁμόδοξοι!

Ἐκ τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος εἶναι αἱ εἰκόνες τῶν 12 καὶ 13 στίχων, αἵτινες ἐπιϐεϐαιοῦσι τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνικοτήτων ἰδιαιτέρως, ὅτι «ὁ ξένος ποτὲ τὸ καλὸ τοῦ ἀλλουνοῦ δὲν θέλει» καὶ ταλανίζει τοὺς τοιοῦτόν τι περιμένοντας.

* Τὸ ξέρι εἶναι ὑπὸ τὸν στίχον παρένθετον, ὅπως καὶ τὸ ἐν στίχῳ 9 φουτγια εἶναι ὑπεράνω καὶ ἐν τῇ ᾤᾳ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐπίσης ἀργότερον προστεθέν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πραγματικότητος εἶναι καὶ ἡ μετὰ τὸν 14ον στῖχον εἰκὼν μεγαλειτέρας ὅμως ἐντάσεως καὶ παραστατικωτέρα.

Τὸ ἐν τῷ 20ῷ στίχῳ ἀναφερόμενον εἶναι μεταφορὰ ἐκ τῆς ἐνδομύχου διαθέσεως τῶν ἐγκαταλειφθέντων πρὸς τὸν ψευδῆ ὑποστηρικτήν, τὸν ὁποῖον πράγματι ἐπεθύμουν ὡς χαμερπὲς ὂν «νὰ χωθῇ μέσ' 'ς τὴ γῆ καὶ νὰ κρυφτῇ 'ς τὸ χῶμα».

Διόρθωσις ἀρχαϊκοῦ γράμματος.

Ἐν σελίδι 338 τοῦ XXVII τόμου τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος σημειοῖ ὡς ὑπάρχον σχετικῶς μὲ τὰ γραφόμενά του γράμμα ἀρχαϊκὸν τὸ Ζ, ἐνῷ τὸ τοιοῦτον μετ' ἐπισταμένην ἐξέτασιν, ὡς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς οὗτος, ἔχει ὡς ἑξῆς· Ζ

Διόρθωσις ἀναγνώσεως ἐπιγραφῆς.

Ἐν τῇ «Θεσσαλίᾳ» τῆς 4 7βρίου 1906 ἐδημοσιεύθη ὑπὸ «εἰδικοῦ συνεργάτου» ἡ ἐπιγραφὴ τῆς τελευταίως ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου κομισθείσης ἐκ Βρυνένης κεράμου, πιθανώτατα ἐκ τῶν ἐγγὺς τοῦ χωρίου ἐρειπίων ἀγνώστου εἰσέτι πόλεως προερχομένης. Ἐνταῦθα τιθεμένου ὡς πρώτου γράμματος τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς τὸ Ο ἀναγινώσκεται [ΝΙΚ]ΟΝΙΔΟΥ κλπ. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον τοῦτο γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι Ο ἀλλὰ Ω ὡς ἐμφανῶς διακρίνει τις ἐκ τῶν δύο σκελῶν τοῦ γράμματος τῶν σωζομένων ἐν τῷ ὑπολειφθέντι ἡμῖν κέρματι τῆς ἐπιγραφῆς ὡς ἑξῆς ⸌⸍. Ὅθεν ἡ συμπλήρωσις μετὰ τὴν ἀκριβῆ ταύτην ἀνάγνωσιν εἶναι [ΛΕ]ΩΝΙΔΟΥ ἢ παρόμοιόν τι.

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 15 7βρίου 1906.

ΑΣΤΕΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Παρατηρήσεις

ἐπί τινων Θεσσαλικῶν ἐπιγραφῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῷ Ε' τεύχει τοῦ Δελτίου τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος».

1. Ἐπιτύμβιος «Ἀσταγόρᾳ...»

Ὀρθὴ ἀνάγνωσις.

Ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ Ἁλμυροῦ κεῖται στήλη ἐπιτύμβιος λίθου λευκοῦ, φέρουσα ἄνωθεν ἰδιάζον τι στρογγυλίζον αἰχμηρὸν ἀέτωμα ἄνευ οὐδενὸς ἑτέρου κόσμου, κομισθεῖσα δ' ὑφ' ἡμῶν ἐκ Βελεστίνου, τῶν ἀρχαίων Φερῶν.

Ἡ στήλη αὕτη φέρει τρίστιχον ἐπιγραφὴν ἐν πεζῇ φράσει, ἥτις τὸ πρῶτον ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ VII τόμῳ τῶν *Athen. Mitteilungen* ὑπὸ Lolling ἐσφαλμένως οὕτω: (¹)

ΑΣΤΑΓΟΡΑΝΠΑΤΡΙΔΙΙΡΑι
ΣΙΚΛΕΑΣΕΠΕΘΗΚΕΝΑΠ
ΑΠΕΘΕΙΚΑΝΜΝΑΜΜΕΙΟΝ

Καὶ ἐν μεταγραφῇ:

Ἀσταγόραν πατρίδ[α - - - Ἀ-]
γασικλέας ἐπέθεικεν ἀπ - - -
ἀπέθηκαν μναμμεῖον.

Ὡς βλέπει παρακατιών τις, ὁ ἐν ταῖς *Athen. Mitteilungen* ἐκδότης αὐτῆς Lolling οὐδόλως ἀντελήφθη οὔτε τὸν χρόνον οὔτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Τὸ δεύτερον ἐξέδωκεν ἐμμέσως αὐτὴν ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις, γραμματεὺς τῆς ἐν Ἁλμυρῷ Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος» ἐν τῷ Ε΄ τεύχει τοῦ Δελτίου (σελ. 23, ἀρ. 16) τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας, ὅστις ὀρθότερον μὲν παρέστησε καὶ τὰς λέξεις καὶ τὸ εἶδος τῆς γραφῆς, ἢ ὁ ἐν ταῖς *Athen. Mitteilungen* ἐκδότης, πλὴν καὶ οὗτος δὲν ἐνόησεν οὔτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς οὔτε τελείως διέγνω τὴν γραφήν, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἐν τῷ Δελτίῳ καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρισθῇ ὁ χρόνος τῆς χαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Δημοσιεύοντες τὸ τρίτον ἤδη τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνταῦθα παρατιθέμεθα τὸ μὲν κείμενον ὡς ἔχει πιστῶς, τὰς δὲ παρατηρήσεις ἡμῶν συνοψιζομένας ἐν τοῖς ἑφεξῆς, χαρακτηρίζοντες τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὡς ἀναγομένην εἰς τὸν Ε΄ π. Χ. αἰῶνα καὶ ἐν Θεσσαλικῇ διαλέκτῳ συντεταγμένην. Ἔχει δὲ ὧδε:

ΑΣΤΑΓΟΡΑΟΠΑΤΕΙΡΑΓ[illegible]
ΣΙΚΛΙΑΣΕΠΕΘΕΙΚΕΚΑΙΤΑ
ΝΘΕΙΚΑΝΜΝΑΜΜΙΕΙΟΝ

Ἀσταγόρᾳ ὁ πατεὶρ Ἀγ[α-
σικλίας ἐπέθεικε καὶ τὰ-
ν θεῖκαν μναμμιεῖον.

(¹) *Mitteilungen Athen*, ὑπὸ G. H. Lolling, τ. VII, 1882, σ. 234.

1ον) Παρατηροῦμεν ὅτι Ἀσταγόρας εἶναι συντετμημένη λέξις κατὰ μίαν συλλαβὴν ἀντὶ Ἀρισταγόρας. Παραβληθήτω ἑτέρα ἐπιγραφὴ τοῦ μουσείου Ἁλμυροῦ προερχομένη ἐκ Φθιωτίδων Θηβῶν Ἀσστόμαχος, ἀντὶ Ἀριστόμαχος (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρείας «Ὄθρυος», τεῦχος Δ', σελ. 6, ἀριθ. 6) Πολλάκις ἐν τοῖς συγκεκομμένοις ὀνόμασι διπλασιάζεται, κατὰ Θεσσαλικὸν ἰδίωμα, τὸ σῖγμα, ὡς Ἀσστόμαχος. Ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ρίζι, παρὰ τὴν Φάρσαλον, δημοσιευθείσῃ ὑπὸ Heuzey (*Mission dans la Macédoine, appendice* σ. 416, ἀρ. 7) ἀναφέρεται τὸ ὄνομα: Ἀσστόμαχος Ὀροβίειος. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ (στίχ. 119-120 ὀνομ.) ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ...... Ἀστονόειος ἀντὶ Ἀριστονόειος. Μνασίμαχος Ἀσστονόειος, Καλλικλέας Ἀσστονόειος· αὐτόθι (στίχ. 123) Ἀσστομείδεις ἀντὶ Ἀριστομείδεις (=Ἀριστομήδης) Κλεοσθένειος.

2ον) Πατείρ.=πατήρ, κατὰ τὸ Θεσσαλικὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα, ἐξ οὗ λείπουσι τὸ η καὶ τὸ ω.

3ον) Ἀγασικλίας, οὕτως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ λίθῳ. Τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ ἑτέρας ἐπιγραφῆς τῶν Φερῶν τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος, κατὰ γενικὴν πτῶσιν, δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Gust. Fougères ἐν τῷ *Bulletin de Correspondance Hellénique* (τόμ. XIII, σελ. 404, ἀρ. 21), ἔνθα ἀναγινώσκεται: «Πύρρῳ Ἀγασικλεῖος, παιδὶ καταφθιμένῳ». Ἐκ τινων ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Ρίζι καὶ μιᾶς τῶν Φθιωτίδων Θηβῶν, δημοσιευθείσης ἐν τῷ Δ' τεύχει τοῦ Δελτίου τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος», ἐξάγεται ὅτι τὰ εἰς **-κλῆς** ὀνόματα τῆς τρίτης κλίσεως ἐσχηματίζοντο θεσσαλικῶς εἰς **-κλέας** πρωτοκλίτως, ὡς ἐν ἐπιγραφῇ τοῦ Ρίζι τῆς Φαρσάλου· Καλλικλέας Μινδύειος (στίχ. 29 ὀνομ.). — Ἱπποκλέας Σπευδούνειος (στίχ. 39 ὀνομ.). — Καλλικλέας Ἀστονόειος (στίχ. 120 ὀνομ.). — Καλλικλέας Αἰσχιναῖος (στίχ. 67 ὀνομ.) καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Φθιωτίδων Θηβῶν· Καλλικλέας Π... (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρ. «Ὄθρυος», τεῦχ. Δ', σελ. 6, ἀριθ. 6).

Ἡ γενικὴ τῶν εἰς **-κλέας** ὀνομάτων ἐσχηματίζετο θεσσαλικῶς εἰς **-κλεῖος**: οἷον· Ἀγασικλεῖος (*Bull. de Corresp. Hellén.* ὡς ἄνω XIII, σελ. 404, ἀρ. 21). Κατὰ ταῦτα, σχηματίζονται καὶ τὰ

τῆς δημώδους ἡμῶν γλώσσης τριτόκλιτα βασιλεύς, Ἀχιλλεὺς κτλ. εἰς βασιλέας, Ἀχιλλέας (πρωτοκλίτως).

Ἀλλ' ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιγραφῇ τῶν Φερῶν, οὔσῃ εὐαναγνώστῳ, φέρεται ἡ ὀνομαστικὴ εἰς **-κλίας** διὰ Ι, ἰῶτα, ὅπερ εὐδιάκριτόν ἐστιν ἐν τῷ λίθῳ, μὴ ὑπάρχοντος χώρου ἐπαρκοῦς δι' ἓν Ε, οὔτε διὰ μίαν δίφθογγον ΕΙ, ὡς διατείνεται ὁ κ. Ἀθ. Σπυριδάκις (Δελτίον Φιλαρχ. Ἑταιρ. «Ὄθρυος», τεῦχος Ε', σελ. 23, ἀριθ. 16). Κακῶς λοιπὸν παρενέθηκεν ἓν Ε ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ ΣΙΚΛΙΑΣ, ἐνῷ ὁ χῶρος δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἓν τοιοῦτο γράμμα, οὔτε ἦτο ποτὲ δυνατὸν κατὰ τοὺς χρόνους, εἰς οὓς ἀνήκει ἡ ἐπιγραφή, νὰ συνέβαινε τοιαύτη παράλειψις ὑπὸ τοῦ χαράκτου, ὡς φρονεῖ ὁ κ. Σπυριδάκις. Ἐπίσης δὲ κακῶς ἀναγινώσκει ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ Ν[αυ-]|σικλ[ε]ίας, διότι εἶναι μὲν ἀμυδρὰ ἐν τῷ λίθῳ τὰ γράμματα ΑΓ καὶ λείπει τὸ Α, ἵνα ᾖ ΑΓΑ, τετριμμένου ὄντος ἐνταῦθα τοῦ λίθου, εἰς καλῶς ὅμως ἐξησκημένον ὀφθαλμὸν διακρίνονται τὰ γράμματα ταῦτα. Ἐν δὲ τῷ VII τόμῳ τῶν *Mitteil Athen*, ἐδημοσιεύθη ὀρθότερον ΑΓΑΣΙΚΛΕΑΣ.

Ἤδη γεννᾶται ἀπορία, διατί παρὰ τὸν κεκανονισμένον τύπον τοῦ Θεσσαλικοῦ ἰδιώματος εἰς **-κλέας**, τὸ ὄνομα ἐνταῦθα ἐσχηματίσθη εἰς **-κλίας** διὰ Ι; Τοῦτο ἀληθῶς εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα τὸ πρῶτον ἤδη παρουσιαζόμενον ὑπὸ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Φερῶν, καὶ ἑπομένως θησαυριστέον εἰς τοὺς διαλεκτικοὺς τύπους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

4ον) Ἐπέθεικε ἀντὶ ἐπέθηκε καὶ θείκαν ἀντὶ θήκην θεσσαλικῶς.

5ον) Μναμμεῖον, ὁ διπλοσιασμὸς τοῦ μ καὶ ν καὶ σ ἐστὶ συνήθης παρὰ Θεσσαλοῖς.

Ὁ κ. Ὄθων Kern ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ συνταςσομένῳ *Corpus Inscriptionum Thessalicarum* δημοσιεύει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὑπ' ἀριθ. 427 κατὰ τὴν ἡμετέραν συμπλήρωσιν καὶ ἀνάγνωσιν, παραδεξάμενος αὐτήν.

2. *Ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ τῷ Κοροπαίῳ Ἀπόλλωνι.*
Ὀρθὴ συμπλήρωσις.

Ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Φιλαρχαίου Ἑταιρείας «Ὄθρυος» (τεῦχ. Ε', σ. 30, ἀρ. 2) ἐδημοσιεύθη ἐκ Μηλεῶν τῆς Μαγνησίας σταλεῖσα ἀνα-

θηματικὴ ἐπιγραφὴ ἐπὶ βάσεως ἐκ λευκοῦ λίθου (μήκ. 0μ,215× πλ. 0μ,21) ὑπὸ Ρήγα Ν. Καμηλάρι. Ὁ ἐκδοὺς ταύτην κ. Α. Σπυριδάκις ἀφῆκε κενά, ἅτινα συμπληροῦμεν ὧδε:

ΙΑΡΤΑ	Κλεοπ;]ά⟨ρ⟩τ[ρ]α;
ΛΑΥΔΙΑΣ	ὑπὲρ Κλ]αυδίας
ΣΘΥΓΑΤΡ$\overset{\Sigma}{\mathrm{O}}$	τῆ]ς θυγατρὸς
ΜΕΝΗΕΥ	εὐξα]μένη εὐ-
ΤΗΡΙΟΝΑΠ$\overset{\Lambda}{\mathrm{O}}$	χαριστ]ήριον Ἀπόλ-
ΡΟΠΕΙΤΗ	λωνι Κορ]οπείτῃ.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἀναθηματικὴ τῷ Κοροπείτῃ Ἀπόλλωνι καὶ ἀνάγεται εἰς τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους. Ἤχθη δὲ κατὰ Ἰούνιον ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀπ. Ἀρβανιτοπούλου ὅστις συνεπλήρωσεν αὐτὴν ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ [τῆς ἑαυτῆ]ς θυγατρός, ὅπερ ὀρθότερον. Εὐ[χαριστ]ήριον συνεπλήρωσε καὶ ὁ κ. Β. Λεονάρδος ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐπιγρ. Μουσείου δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Ἀρβανιτόπουλον (1).

Ἡ πόλις Κορόπη καὶ τὸ μαντεῖον τοῦ, κατὰ Στέφ. τὸν Βυζάντιον, Κοροπαίου Ἀπόλλωνος (2) ἔκειτο παρὰ τὴν θέσιν Μπούφαι τῶν Μηλεῶν, ὁ δὲ κ. Ἀρβανιτόπουλος διὰ δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν κατ' Αὔγουστον τοῦ 1906 ἀπεκάλυψε μέρος τοῦ ἱεροῦ.

Ὁ Σκύλαξ ἀνxφέρει τὴν πόλιν. φερομένην ἐκ κακῆς ἀντιγραφῆς παρ' αὐτῷ Κορακαί· τὸ δὲ ὀρθὸν τῆς γραφῆς ἐγνώρισαν ἡμῖν δύο ἐκτενῆ ψηφίσματα προερχόμενα ἐκ τοῦ μαντείου τούτου καὶ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ G. Lolling ἐν *Mitteilungen Athen*. (1882, τ. VII, σ. 64-69).

Ἐνταῦθα ἐσχηματίσθη Κοροπείτης κατ' ἔκτασιν τοῦ Ι εἰς ΕΙ, κατ' ἔθος τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων, κατὰ τὸ Παγασίτης, φερόμενον ἐν τῇ ἀνωτέρω μνημονευθείσῃ καὶ ὑπὸ Lolling ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ (στ. 4), ἐξ οὗ καὶ Παγασιτικὸς ὡς ἄριστα ἔγραψαν οἱ ἐκδόται τοῦ Στράβωνος.

Ἦτο δὲ ὁ Κοροπαῖος Ἀπόλλων μία τῶν τριῶν ἐπισήμων θεο-

(1) Μακρὰν ὄντες ἀλλήλων ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος καὶ ἡμεῖς συνεπληρώσαμεν συμφώνως τὴν ἐπιγραφήν.

(2) Οὕτω φέρεται καὶ ἐν ἑτέρᾳ Μαγνητικῇ ἐπιγραφῇ περὶ τοῦ μαντείου.

τήτων τῶν Μαγνητικῶν πολιχνῶν, διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ ψηφίσματι εὕρηται ὁ ἑξῆς ὅρκος: «Ὀμνύω Δία Ἀκραῖον καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Κοροπαῖον καὶ τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἰωλκίαν καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς πάντας καὶ πάσας» (παράβ. G. H. Lolling, *Mitteil. Athen*. VII, 64-69, στίχ. 5-7.— Gust. Fougères, *Bulletin de Corresp. Hellén*. XIII, σ. 277. — Ν Ι. Γιαννοπούλου, *Ἑβδομ. Ἐπιθεώρ. Νεολόγου Κ/πόλεως*, τόμ. Α', σελ. 490).

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1906.

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σημείωσις συντάξεως Δελτίου. Παραθέτομεν εὐχαρίστως ἐνταῦθα ὅσα ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων, (τῶν ἀναφερομένων περὶ Κορόπης καὶ Κοροπαίου) περιῆλθον εἰς γνῶσιν ἡμῶν, χάριν τῶν μελετησόντων εἰδικῶς τὸ ζήτημα.

Σκύλαξ τ. Α'. Ὁμιλῶν περὶ τῶν εἰς τὸ ἔθνος τῶν Μαγνήτων ἀνηκουσῶν πόλεων ἀναφέρει καὶ ταύτην ὑπὸ τὸν τύπον Κορακαί, ἐσφαλμένως.

Στέφανος Βυζάντιος «Ἐθνικὰ» ἐν λέξει Κορόπη, τὸ ἐθνικὸν Κοροπαῖος, ὀρθῶς. Ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Στεφάνου μανθάνομεν ὅτι καὶ ὁ παλαιὸς ποιητὴς **Νίκανδρος** ἐν τοῖς «Θηριακοῖς» αὐτοῦ, ποιήματι περὶ ἀντιφαρμάκων κατὰ τῆς δήξεως τῶν ἰοβόλων ἀναφέρει τὸν Κοροπαῖον Ἀπόλλωνα· ἐπίσης δὲ καὶ οἱ σχολιασταί του **Θέων**, **Πλούταρχος** καὶ **Δημήτριος ὁ Φαληρεύς**, ἔνθα ὅμως τὸ ἐθνικὸν συγχίζεται πρὸς τό, ἄνευ Κ ἀρχικοῦ, Ὀροπαῖος, ὅπερ εἶναι ἐθνικὸν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ πόλεως Ὀρόπης ὅπου ἦτο ἐπίσης τοῦ Ἀπόλλωνος διασημότατον ἱερόν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ συνώνυμον Ὠρωπαῖος, ἐκ τῆς Βοιωτικῆς πόλεως Ὠρωποῦ. (Σχόλια, ἐκδόσεως Βερολίνου 1849).

Κάρολος Στέφανος Λατῖνος λεξικογράφος. «Dictionarium istoricum, geographicum, poeticum» ἐν λέξει. Ὅπου ἐπίσης ἐκ τοῦ Στεφ. Βυζαντίου παραλαμβάνεται ὀρθῶς: *Korope* καὶ *Koropei Apollinis*· τὸ δὲ τοῦ Nicander *oropaeus* ἐλέγχεται.

Ἄνθιμος Γαζῆς, «Γεωγραφία Μελετίου» τ. β', σελ. 451, ἔκδ. 1807. Ἐπίσης ὡς ὁ Σκύλαξ ἀναφέρει τὴν πόλιν Κορακαί, «ὅπου τανῦν παλαιόπυργος λέγεται».

Δανιὴλ Δημ. Μάγνης, «Λεξικὸν ἱστορικομυθικὸν καὶ γεωγραφικόν». Ἐπίσης ἐν λέξει Κορακαὶ καλεῖ τὴν πόλιν, τὸ δὲ ἐθνικὸν Κορακαῖος ἢ Κορακαιεύς.

Νικόλ. Γεωργιάδης, «Θεσσαλία» ἔκδ. 1880, σελ. 160. Ὀνομάζει τὴν πόλιν ἐπίσης Κορακάς, ἐν σελ. 175 τὰς τοποθετεῖ εἰς τὸ Λειφόκαστρον, ἀγνοῶ ἂν ταὐτὸ πρὸς τὸν «παλαιόπυργον» τοῦ Ἀνθ. Γαζῆ, καὶ ἐν σελ. 179, ἔνθα λέγει περὶ τῆς πόλεως Μεθώνης μνημονευομένης «ὑπὸ τοῦ Σκύλακος πρὸ τῶν Κορακῶν». Ἐν τῇ νέᾳ δ' ἐκδόσει διορθοῦται ἡ λέξις ἀναφερομένη ἐν σελ. 114 Κορωπήπολις ἑνωμένη.

G. Lolling, «Mitteilungen τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου» VII, σ. 64-69. Περὶ τοῦ καὶ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα τὸν Κοροπαῖον» ὅρκου.

Gustave Fougères, «Bulletin de Correspond. Hellénique» τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, XIII, σελ. 277. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ὅρκου.

Νικ. Γιαννόπουλος, «Ἑβδομαδιαία ἐπιθεώρησις «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως», τόμ. Α', σελ. 490. Ἐπίσης ὡς ἀνωτέρω.

Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης, «Προμηθεύς», ἔτος ΙΑ', 1899, ἀρ. τεύχ. 229, σ. 318, 319 καὶ 321 ἔνθα πλὴν τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἀναγράφει καὶ τὸ εἰς τὸ ζήτημα ἡμῶν ἀναφερόμενον τρίστιχον τοῦ Νικάνδρου, ὃν πλέον ἢ ἅπαξ ἤδη ἀνεφέραμεν.

Ἀθ. Σακελλάριος, «Λεξικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης». Ἐν λέξει λέγει: Κόρακες, ὅπερ παραλαμβάνει ἐκ τοῦ **Ζηνοβίου**, 3, 87. Ὁ λεξικογράφος ὅμως οὗτος ὅπως σφάλλεται εἰς τὄνομα, οὕτω καὶ εἴς τι ἕτερον, τὴν ἀπόδοσιν δηλαδὴ τῆς ἀναθεματικῆς φράσεως ἐς Κόρακας εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν Θεσσαλικήν, παραπέμπων μάλιστα εἴς τε τὸν **Σουΐδαν** καὶ τὸν ἀρχαιότερον **Παυσανίαν**, ὅπερ ὅμως εἶναι ἀναληθές, διότι ἀναφέρεται Κοράκων νᾶσος (=νῆσος) παρὰ τὴν συμβολὴν τῶν ποταμῶν Λάδωνος καὶ Ἀλφειοῦ ἐν Πελοποννήσῳ, εἰς ἥνπερ νᾶσον κατὰ μείζονα λόγον ἀνάγεται ἡ φράσις αὕτη ἢ εἰς τὴν μήπω οὕτως ὀνομαζομένην πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἀν. Κωνσταντινίδης, «λεξικὸν κυρίων ὀνομάτων» καὶ

M. N. Bouillet, «λεξικὸν ἱστορίας καὶ γεωγραφίας» μετάφρ. Ἠλ. Οἰκονομοπούλου. Ἀμφότεροι οἱ λεξικογράφοι οὗτοι λέγουσιν ὡς καὶ ὁ Α. Σακελλάριος ἐσφαλμένως τήν τε πόλιν· Κόρακες καὶ τὴν φράσιν· ἐς Κόρακας, διότι, προσθέτουσιν ὁμοιολεκτικῶς, «αὐτόσε ἀπέστελλον τοὺς ἐξορίστους».

Ρῆγας Καμιλάρης, «Δελτίον» Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυος», τεῦχ. Ε', σ. 30 ἐν σημειώσει ὑπὸ τῆς συντάξεως. Δημοσιεύεται ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. συμπληρουμένη ἐπιγραφή.

Ὁ φίλος μου δὲ κ. Ν. Γιαννόπουλος προθύμως ἀνεκοίνωσέ μοι ἀργότερον ὅτι καὶ ὁ ἐν Βόλῳ κ. **Πάτρ. Παλαμηδᾶς** ἐδημοσίευσε περὶ Κορώπης ἐν ἐφ. «Θεσσαλία» τῶν τελευταίων τούτων μηνῶν.

Αστ. Αλ.

Ἀνάγλυφον ζωοφόρου ἐκ Κρεμαστῆς Λαρίσης.

[Ἴδε Πίνακα Γ'. Εἰκ. 9].

(Περίληψις ἐκθέσεως ἀρχαιολ. ἐκδρομῆς) (1).

Τῇ 24ῃ Αὐγούστου τοῦ 1901 ἔτους ἐντολῇ τοῦ κ. προέδρου τῆς Φιλαρχαίου ἑταιρείας «Ὄθρυος» ἐξέδραμον ἀνὰ τὸν δῆμον τῆς Κρεμαστῆς Λαρίσης.

Ἐν τῷ ἐντεῦθεν τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως ταύτης καὶ εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας κειμένῳ χωρίῳ Ἄγναντη κεῖται παρεκκλήσιον τῆς Παναγίας ἐντὸς δάσους καὶ ἐναυτῷ κεῖνται 4 κίονες μονόλιθοι ὧν δύο φέρουσιν ἔγκοιλα τετράγωνα, καὶ 2 κίονες δίδυμοι· ἄνωθεν δὲ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ ἦτο ἐντετειχισμένον τὸ ἐν πίνακι Γ'. δημοσιευόμενον ἀνάγλυφον, ὅπερ ἀποτειχίσας μετήνεγκον εἰς Ἀλμυρόν.

Τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ τέλος ζωοφόρου ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ναοῦ καὶ

(1) Ἡ περιγραφὴ καὶ ἱστορία τῆς Κρεμαστῆς Λαρίσης ἐδημοσιεύθη ὑφ' ἡμῶν ἐν τῷ Προμηθεῖ Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου, ἔτους ΙΔ'. 1902, ἀριθ. 166 μετὰ πινάκων.

παρίστησιν ἄνδρα ἀγένειον στηριζόμενον ἐπὶ τετραπλεύρου κίονος καὶ τὸν μὲν ἀριστερὸν βραχίονα στηρίζει ἐπὶ τοῦ κίονος, τὴν δὲ ἀριστερὰν χεῖρα συνάπτει μετὰ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ ὅλον βάρος τοῦ σώματος στηρίξει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, τὸν δὲ ἀριστερὸν πόδα κάμπτων ἐλαφρῶς κατὰ τὸ γόνυ ὑπερείδει ὄπισθεν τοῦ δεξιοῦ.

Ἐν δὲ τῷ μέσῳ κεῖται νεανίας γυμνός, ὅστις ὡς ἐκ τῆς κλίσεως τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς διατάξεως τῶν χειρῶν φαίνεται ὅτι ἔπαιζεν αὐλόν.

Ἐν δὲ τῷ τέλει παρίσταται τρίτη μορφὴ περιβεβλημένη ἱμάτιον καὶ τρέχουσα πρὸς τοὺς δύο πρώτους νεανίας· αἱ χεῖρες φαίνονται ὅτι εἶναι κεκαλυμμέναι ὑπὸ τοῦ ἱματίου, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ὁρμῆς, μεθ' ἧς σπεύδει οὗτος, κυματίζει ὄπισθεν.

Τὸ ἀνάγλυφον ἴσως παρίστησιν ἐπεισόδιόν τι τοῦ βίου τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἴσως ἀνήκει εἰς ἱερόν τι τοῦ ἥρωος, ὃν ἐθεώρουν οἱ Λαρισαῖοι Φθιῶται ὡς καταγόμενον ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ παρέστησαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν νομίσμασιν, εἶναι δὲ ἐφθαρμένον, οὕτως ὥστε τὰ πρόσωπα καὶ αἱ χεῖρές εἰσι δυσδιάκριτα. Ἔχει δὲ μῆκος 0,μ·65, καὶ πλάτος 0,μ·35 καὶ πλαισιοῦται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν.

Ἀνάγεται δὲ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐφόρου κ. Α. Ἀρβανιτοπούλου εἰς τὸν Δ´ π. Χ. αἰῶνα καὶ εἶναι μνημεῖον ἄξιον λόγου καὶ σπουδῆς.

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀγαλμάτιον ἐξ Ἅλου.

[Ἴδε Πίνακα Γ´. Εἰκ. 10]

[Ἐκδρομὴ εἰς Πλάτανον]

Τὸ ἀριστερᾷ τοῦ προηγουμένου ἀναγλύφου (πίν. Γ´.), παριστάμενον ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον γυναικὸς εὑρέθη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Φθιωτικῇ πόλει Ἅλῳ (Κεφάλωσις νῦν) καὶ ἐκομίσθη εἰς Πλάτανον ὑπό τινος Μπαντάλη. Οὗτος προσκαλεσάμενος κτίστας ἵνα ἐπισκευάσῃ τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας αὐτοῦ παρέδωκε καὶ τὸ ἀγαλμάτιον, τοῦ ὁποίου οἱ κτίσται θραύσαντες τήν τε κεφαλὴν καὶ τὰ ἄκρα ἐχρησιμοποίησαν ὡς κοινὸν λίθον ἐν τῇ βαθμίδι τῆς κλίμακος. Ἐν τῇ ἐκδρομῇ τῶν κ. κ. Ν. Ι. Γιαννοπούλου κτηματίου, Α. Σπυριδάκι καὶ Πέτρου Παπανι-

κολάου, ἑλληνοδιδασκάλων, εἰς Πλάτανον μετηνέχθη εἰς Ἁλμυρὸν τῷ 1901.

Παρίστησιν ἴσως τὴν Ἀθηνᾶν. Ἔχει δὲ μῆκος 0,μ·35 καὶ ἀνάγεται, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Α. Ἀρβανιτοπούλου, ἐφόρου, εἰς τὸν Γ'. π. Χ. αἰῶνα.

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Α'. Ἀρχαιοτάτη ἐκ δεξιῶν δίστιχος ἐπιγραφὴ Ἁλμυροῦ (εἰκ. 3 πίν. Α').

Ἡ ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 51 ἀρχαιοτάτη ἐκ δεξιῶν ἐπιγραφὴ Ἁλμυροῦ πιθανώτατα προέρχετ' ἐκ Φθ. Θηβῶν, ἀναγιγνωσκομένη καθ' ἡμᾶς ὧδε·

ƎΜΟΨΑΜ	Μαχόμ[ενος
ЗЯ.Ψ..ΥΛΚ	Κλυ[το]χ[ά]ρε[ς.

Εἶναι δὲ σπουδαιοτάτη πρός τε τὸ περιεχόμενον, τὸν χρόνον καὶ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο ἐκ τῶν γραμμάτων.

1. Καὶ πρὸς μὲν τὸ περιεχόμενον ὁ Κλυτοχάρης, πιθανώτατα στρατηγὸς ὢν Φθ. Θηβῶν, ἀπέθανε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἥτις πρὸς τιμὴν ἀνέγραψεν ἐν στήλῃ τὸ γεγονός· καθάπερ καὶ οἱ Ἀμφικτίονες ἐποίησαν πρὸς τιμὴν τῶν ἐν τῇ ἐν Θερμοπύλαις μάχῃ πεσόντων ἐκ τῶν Πελοποννησίων τόδε τὸ ἐπίγραμμα ([1])

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

2. Πρὸς δὲ τὸν χρόνον εἶναι ἀρχαιοτάτη διὰ τὴν ἐκ δεξιῶν γραφὴν ἀμφοτέρων τῶν στίχων καὶ διά τε τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων (0,12 μ.) καὶ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο ἐξ αὐτῶν.

3. Πρὸς δὲ τὰ πρωτοφανῆ σχήματα δύο γραμμάτων (στ. 2), τὸ μὲν Ǝ = Ε ἄνω μόνον ἔχει σχῆμα τριγώνου, ἐνῷ τὸ Κορινθιακὸν Ǝ ἔχει καὶ κάτω. Παραβλητέον τὸ μεταγενέστερον Καρχηδ. Я. Τὸ δὲ

([1]) Ἡροδ. Ζ' 228.

⊔ = Λ ὕπτιον ὂν σύγκειτ' ἐκ τριῶν εὐθειῶν, ἐν ᾧ τὸ μέχρι τοῦδε γνωστόν, ἀνεξαρτήτως τῆς διευθύνσεως τῶν γραμμῶν, ἐκ δύο συνέκειτο γωνίαν ἀποτελουσῶν. Πρὸς τὸ τῆς ἐπιγραφῆς ὅμοιον μὲν κατὰ τὸ σχῆμα, διαφέρον δὲ κατὰ τὸ καμπυλόγραμμον, εἶναι τὸ μικρογραφικὸν λ παρ' ἡμῖν τ' ἐν τῇ ταχυγραφίᾳ καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντίοις ἐν τῇ παλαιογραφίᾳ συνημμένον τῷ ἡγουμένῳ α, ᾀ, καὶ τὸ τουρκικὸν λιὰμ καλούμενον, ἀγκιστροειδὲς ὄν, ȷ · παραβλητέον καὶ τὸ ἀρχαιότατον Φοινικικὸν λαμὲδ καλούμενον, ℓ (1).

Β'. Ἀρχαιοτάτη βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴ Μηλεῶν.

Συμπληρωτικὴ μελέτη (2).

Καίτοι ὁ χρόνος τῆς βουστροφηδὸν ἐπιγραφῆς Μηλεῶν δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς, δυνάμεθα ὅμως νὰ θέσωμεν κατώτατον ὅριον Τὸ ἀκανόνιστον τῶν γραμμάτων, οἷον τὸ ὕπτιον ∀ ἐν μόνῳ τῷ 1 στίχῳ ἁπαντῶν, τὰ διφορούμενα Ǝ καὶ ∃, Τ καὶ ⊥ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ στίχῳ ἐπ' ἴσης ἁπαντῶντα, ∀DO⊥IAT∃ΛƎΦA∃KIA, τὸ διφορούμενον Ϻ καὶ Ɲ ἐν ἑκάστῳ τῶν στίχων 3-5, πείθουσιν ἡμᾶς ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἐγένετο οὐχὶ ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἦν κοινή, ἀλλ' ἐν ᾧ χρόνῳ ἤρξατο αὕτη. Εἰ οὖν ἡ χρῆσις τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἦν κοινὴ κατὰ τὸν ς' αἰῶνα, ἡ βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴ Μηλεῶν εἶναι ἀρχαιοτέρα τοῦ ς' αἰῶνος.

2. Τῆς προτελευταίας λέξεως τῆς ἐπιγραφῆς IAϟIΘA σὺν τῷ ὑπ' αὐτὴν ἐν βαθύσματι ὄντι κεκλιμένῳ ⊣, ἀναγνωσθείσης ὑφ' ἡμῶν ἀπο[τ]ῖσαι, βραδύτερον διενοήθημεν ὅτι τὸ κεκλιμένον ⊣ εἶναι συντμητικὸν σημεῖον τῆς λέξεως τ(άλαντα), τοῦ ἀποῖσαι ὄντος ἀπαρεμφάτου ἀορ. τοῦ ῥήματος ἀποφέρω. Τὴν εἰκασίαν ἡμῶν ταύτην περὶ τῆς σημασίας τοῦ κεκλιμένου ⊣, = τ(άλαντα), ἐνισχύει ἐπιγραφὴ Καρύστου, ἐν ᾗ τὸ Τ κατὰ τὸν κ. Γ. Α. Παπαβασιλείου εἶν' ἓν τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐκείνῃ ἀριθμητικῶν σημείων, σημαῖνον τάλαντον (3).

(1) Ἐπιγραφαὶ «Ὄθρυος», ἡμετ. διατριβὴ ἐν «Θεσσαλίᾳ» 21 Ἀπριλίου 1904.
(2) Ἰδὲ «Δελτίον Ὄθρυος» Ε' 33-36.
(3) Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις 1905, σελ. 1-4, καὶ 10.

3. Ὁ δὲ νόμος διδοὺς τῷ ἀφελομένῳ τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς δεικνύμενον αἵρεσιν μεταξὺ θανάτου καὶ τιμήματος πεντήκοντα ταλάντων. «Δία δῦναι, αἴκε μὲ θέλε, ἀποῖσαι πεντέκοντα τ[άλαντα]», δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰνδοῖς νόμον διδόντα ταῖς γυναιξίν, ὧν οἱ ἄνδρες ἀπέθνῃσκον, αἵρεσιν μεταξὺ θανάτου καὶ χηρείας τε καὶ ἀτιμίας. Ἐπειδὴ ὁ γάμος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἰνδοῖς ἐγίγνετο οὐχὶ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐμπείρων γονέων, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἀπείρων υἱῶν καὶ θυγατέρων, αἱ γυναῖκες μεταμελόμεναι ἐφόνευον τοὺς ἄνδρας ῥίπτουσαι δηλητήριον ἐν ἐδέσματι ἢ ποτῷ. Οἱ Ἰνδοὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ αὐξομένου νόμον ἔθεσαν νὰ συγκατακαίωνται τοῖς τετελευτηκόσιν ἀνδράσιν αἱ γυναῖκες, πλὴν τῶν ἐγκύων ἢ τῶν ἐχουσῶν τέκνα· «τὴν δὲ μὴ βουλομένην (ὡς εἰ ἔλεγεν, αἴκε μὲ θέλε) τῷ δόγματι πειθαρχεῖν, χήραν μὲν εἶναι διὰ τέλους, καὶ θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων νομίμων εἴργεσθαι διὰ παντὸς ὡς ἀσεβοῦσαν» (¹).

4. Παραβάλλυντες δὲ τὴν ἀρχαιοτάτην βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴν Μηλεῶν,

Αἴκε ἀφέλεται τόδ, ἀ[λ-
έξσε ΠΡΟΧΟΣ·

πρὸς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐξ ἀριστερῶν ἐπιγραφὴν Κιερίου (²),

Αἴ τις ταῦτα παρβαίνοι, τό-
ν ταγὸν τὸν ἐπεστάκοντα ἐ-
ξξαναγκάδεν·

συμπεραίνομεν ὅτι ὡς τὸν παραβάντα τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Κιερίου ἀναγεγραμμένον ψήφισμα θὰ ἐξηνάγκαζεν ὁ ἐπεστάκων ταγός, οὕτω τὸν ἀφελόμενον τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς Μηλεῶν δεικνύμενον θὰ κατεδίωκεν ὁ ἄρχων Θεσσαλίας, ὁ ταγός, ὁ τότε ΠΡΟΧΟΣ καλούμενος. Ἡ δὲ λέξις πρõχος (=προῦχος) ἀνέκδοτος οὖσα ἐν τοῖς Λεξικοῖς,

(¹) Διοδ. Σικελ. ΙΘ' 33.

(²) Inscr. Thessal. antiquis. Sylloge edita ab Ottone Kern, σελ. 6. Ἡ ἀρχὴ τῆς Κιερίου ἐπιγραφῆς ἀναγνωστέα ὧδε· Ἐσhυλορέοντος Φιλονίκο hυιο Σ| θετόνιοι... Παραβλ. (Δελτίον Β' σελ. 7, ἀρ. 5) «Λυκίσκος | Μενάνδρου | Σθητώνιος». Κατὰ ταῦτα τὸ ἐθνικὸν εἶναι Σθετόνιοι, οὐχί, ὡς ἀνέγνω ὁ κ. Κέρν, Θετόνιοι

γίγνεται παρὰ τὸ ῥῆμα πρόχω (= προύχω = προέχω), ὥσπερ παρὰ τὸ ἄρχω ἀρχός, παρὰ τὸ ἄγω ἀγός.

5. Εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχοι, ὁ ἄρχων Θεσσαλίας παλαίτατα μὲν κατὰ τὴν βουστροφηδὸν ἐπιγραφὴν Μηλεῶν ἐκαλεῖτο πρõχος, περὶ δὲ τὸν Ε' αἰῶνα κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν Κιερίου καὶ τὸν Δ' κατὰ Ξενοφῶντα ([1]) ταγός, ὑπὸ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου βασιλεὺς ([2]) ὀνομαζόμενος ([3]).

Σημ. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς ἐπιφυλασσόμεθα ν' ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν ἐν «Θεσσαλίᾳ» ([4]) ἐξενεχθεῖσαν ἡμετέραν γνώμην.

Γ'. Κινέας ἐπὶ στήλης Φερῶν καὶ Κινέας παρ' Ἡροδότῳ

1. Περί τε τοῦ γένους καὶ τοῦ ἀξιώματος Κινέου τοῦ ἐπὶ ἀναγλύπτου στήλης Φερῶν (εἰκ. 7 πίν. Β'), ἤδη ἐν τῷ Μουσείῳ «Ὄθρυος» κειμένης ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 1, ἡμεῖς πρῶτοι ἐδημοσιεύσαμεν ἐν «Θεσσαλίᾳ» ([5]), ὅτι πιθανῶς ἔκγονος ἦν τοῦ παρ' Ἡροδότῳ ([6]) βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου τοῦ κοινῇ γνώμῃ μετὰ χιλίων ἱππέων βοηθήσαντος τοῖς Πεισιστρατίδαις, ἄρχων δέ τις, πιθανῶς ταγός, καθάπερ καὶ ὁ πρόγονος αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ πιθανῶς ἵππαρχος Φεραίων ἐν τῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου γενομένῃ τοῖς Ἀθηναίοις βοηθείᾳ Θεσσαλῶν ἱππέων, Λαρισαίων, Φαρσαλίων, Παρασίων, Κρανωνίων, Πυρασίων, Γυρτωνίων καὶ Φεραίων, ὧν ἄρχοντες ἦσαν κατὰ πόλεις. Τοιαύτην ἐν γένει γνώμην ἐξήνεγκεν ὕστερον καὶ ὁ κ. A. Rutgers van der Loeff ([7]). Περὶ δὲ τοῦ χρόνου τοῦ ἀναγλύφου Φερῶν ἡμεῖς ἐξετάζοντες μόνην τὴν ἐπιγραφήν,

ΚΙΝΚΑ:ΚΑΙ:ΦΡΑΞΙΜΗΔΑΞ

συνδυάζοντες τὸ ἀρχαϊκὸν γράμμα Φ = Φ πρὸς τὸ φωνῆεν Η ἀντὶ

([1]) Ξεν. Ἑλλην. ϛ'α' 9 καὶ 18· δ' 33 καὶ 35.

([2]) Ἡροδ. Ε' 63 καὶ ἀλλαχοῦ. — Θουκ. Α' 111.

([3]) Ἰδὲ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι «Ταγείαν Θεσσαλῶν» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 28 Ἰουλίου 1904.

([4]) Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι «Ἀρχὴ τῆς βουστροφηδὸν γραφῆς» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 11 Μαΐου 1904.

([5]) Ἀθ. Ι. Σποριδάκι «Ἀρχαιολογικὰ» αὐτόθι 22 Μαΐου καὶ 15 Ἰουνίου 1904, καὶ «Οἱ βασιλεῖς τῶν Θεσσαλῶν» αὐτόθι 24 Ἰουνίου 1904.

([6]) Ἡροδ. Ε' 63.

([7]) Mitteilungen XXIX, 220-221.

τοῦ μακροῦ Ε τῆς λέξεως ΦΡΑΣΙΜΗΔΑΣ. ἐξηνέγκομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἀνάγλυφον δύναται ν' ἀναχθῇ εἰς τὸ 400 π. Χ. (1)· ὁ δὲ κ. Loeff ἐξετάζων αὐτὴν τὴν τέχνην λέγει ὅτι ἀσφαλῶς εἶναι ἀρχαιότερον τοῦ 420 π. Χ. (2).

2. Περὶ δὲ τῆς πατρίδος τοῦ παρ' Ἡροδότῳ βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι φέρονται διάφοροι γνῶμαι (3), «ἄνδρα Κονιαῖον» ἢ «Γονναῖον», ἀνακαλυφθέντος ἐν Φεραῖς παρὰ τὴν Ὑπέρειαν κρήνην τοῦ ἀναγλύφου Κινέα καὶ Φρασιμήδας, ἐξηνέγκομεν τὴν γνώμην ὅτι καὶ ὁ πρόγονος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀναγλύφου Κινέα βασιλεὺς Θεσσαλῶν Κινέας Φεραῖος ἦν, δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ εἶν' ἐκ Γόννου πόλεως Περαιβῶν, κειμένης ἐν τῇ ἐκ τῆς ἄνω Μακεδονίας εἰς Θεσσαλίαν εἰσβολῇ (4)· διότι οἱ Περαιβοί, καθάπερ καὶ οἱ Μάγνητες καὶ οἱ Ἀχαιοὶ Φθιῶται, ἦσαν κατὰ Θουκυδίδην (5) ὑπήκοοι τοῖς Θεσσαλοῖς. Ὅθεν τὸ διαφόρως φερόμενον χωρίον τοῦ Ἡροδότου περὶ τῆς πατρίδος τοῦ βασιλέως Θεσσαλῶν Κινέου γραπτέον κατὰ ταῦτα «ἄνδρα Φεραῖον» (6).

Δ'. Ἀπελευθερωτικαὶ ἐπιγραφαὶ Μελιταίας.

Ἐπὶ σπονδύλου Μελιταίας ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 100, ἀνεγράφησαν ἀπελευθερώσεις δούλων ἐν τρισὶ στήλαις πρῶτον μὲν ἐπὶ στρατηγῶν (7), Λαοκράτους, νῦν το πρῶτον γιγνωσκομένου, Εὐρυδάμαντος καὶ Νι[κ]οκράτους, ἐκ νομισμάτων μέχρι τοῦδε γνωστοῦ ὄντος, πάντων σχεδὸν συγχρόνων Αὐγούστῳ, Ἡρακλείδα καὶ Σω[σάνδρου(;)] (ἐπὶ Αὐγούστου), Δικαίου (ἐπὶ Τιβερίου) καὶ Εὐβιότου (ἐπὶ Κλαυδίου, 43-44 μ. Χ.), εἶτα ἐπὶ στρατηγοῦ Φιλίσκου τοῦ Εὐδήμου (131-132 μ. Χ.) δύο, ἡ μὲν ὑπὲρ τῆς γ' καὶ ἐν μέρει τῆς α' στήλης, ἡ δ' ἑτέρα ὑπὲρ τῆς β'. Ἐπισταμένως οὖν ανα-

(1) Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι «Ἀρχαιολογικὰ» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 22 Μαΐου 1904, καὶ ἀλλαχοῦ.

(2) Mitteilungen XXIX, 218-219.

(3) Ἡροδ. Ε'. 63.

(4) Ἡροδ. Ζ' 128 καὶ 173.

(5) Θουκ. Β' 101, Δ' 78, καὶ Η' 3.

(6) Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι «Οἱ βασιλεῖς τῶν Θεσσαλῶν» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 24 Ἰουνίου 1904.

(7) Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι «Στρατηγοὶ Θεσσαλῶν» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 18 Μαρτίου καὶ 8 Ἀπριλίου 1904, καὶ «Ἀρχαιολογικὰ» ἐν «Τύπῳ» 7/4/1905.

γνόντες, τὰς μὲν μεταγενεστέρας, ἅτ' ἐλλιπέστατα ἐκδοθείσας ἐν Δελτίῳ «Ὄθρυος» (Γ', σελ. 17-24) καὶ *Bul. de Cor. Hellénique* (XXVI, 349-360), ἐκδίδομεν ὅλας πληρέστατα. πρὸς δὲ τὰς προγενεστέρας σημειούμεθ' ἁπλῶς τὰς διαφορὰς ἡμῶν πρὸς τὴν β' ἔκδοσιν ἐν BCH διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

Ἀναγραφαὶ προγενέστεραι.

Στήλη α' (β').

1. — Στ. 1-2. Τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, ἐνταῦθα μόνον ἀπαντῶν, εἶναι ὄντως ΛΑΟ|κράτεος. — Στ. 7. ΤΑΜυσίνα, κατὰ τὸ Αἰσχίνα (στηλ. β'. στ. 31 (21)).

2. — Στ. 26-27. Θ[ε]Σσαλοῦ τοῦ ΘεοΦ. Μου καὶ Νικο|[βο]ΥΛ[ο]υ τῶν Κλειτάρχου ΝικάνδροΥ. — Στ. 28. ΘΥΜΕ.ΤΙΟΣ = Θυμέ[σ]τιος. — Στ. 29. Θυlου γ' ξΤΑ^ΙΕ = Θυίου γ' στα(τῆρας) ιε'. — Στ. 30. ΣWΣWKoTYOΣ = Σωσὼ Κότυος. Ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου τούτου, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ 32, κεκρυμμένη ὑπὸ τῆς γ' στήλης δὲν παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν. — Στ. 32. ΔΡΥ.τος = Δρύ[α]τος. — Στ. 36. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς ὃν ὄντως ΤΡΑΓΙοΥ = Τραγίου, ὀρθῶς μὲν ἐξεδόθη ἐν Δελτίῳ ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου, ἐν δὲ BCH μετεβλήθη εἰς ΤΡΑΞΙΟΥ = Τρα[ξ]ίου. Ὁμοίως μετεβλήθη ἐν BCH τὸ Γ εἰς Ξ ἐν στήλῃ γ'. στ. 11, ΓΕΝΝΠΟΥ = Γενν[ίπ]που, εἰς ΞΕΝΙΠΠΟΥ = Ξενίππου, προστεθείσης καὶ τῆς συλλαβῆς ΙΠ ἄνευ παρενθέσεως, ὡς εἰ ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ τοῦ σπονδύλου (1).

3. — Στ. 41. ∠ΤΡ...ΓΕΙΝΙ ◇κράτεος, = Στρ[ατα]γέ(οντος) Νι[κ]οκράτεος. Τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ Νικοκράτους ἦν γνωστὸν μόνον ἐκ νομισμάτων. — Στ. 42-43. Π...

4. — ΝΔΡΟ. ΤοῦΤ...|...\ει <ταιΕ ΤΙΑ , = Π... [ἀπὸ ...ἀ]νδρο[υ] τοῦ Τ... τὸ γινόμενον τᾷ πόλ]ει στα(τῆρας) ιε'. Τ[ι]α[μιεύοντος (;)]. — Στ. 46. ...ΟCΑΓΡΙ = μην]ὸς Ἀγρ[ιωνίου (;)].

(1) Αθ. Ι. Σπυριδάκι «Ἐπιγραφὴ Μελιταίας» ἐν «Θεσσαλίᾳ» 30 Ὀκτωβρίου 1903. Καὶ τῆς ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 115 ἐπιγραφῆς Κωφῶν τὸ ἀληθὲς ὄνομα ἑνὸς μηνὸς ἐν τῇ ἑτέρᾳ πλευρᾷ δὶς κείμενον (στ. 9) ΠΟΙΜΑ ΟΥ, (στ. 12) ΠΟΙΜΑΟΥΙ (Ποιμάου ι'), τοῦ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀναγνωσθέντος, εἶναι Ποίμαος, οὐχί, ὡς ἀνέγνωσαν οἱ ἐκδόται καὶ σχολιασταί, κκ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος καὶ **Jardé** καὶ **Laurent**, Ποίμα[ι]ος ἢ Ποιμα[ῖ]ος. Ὠνομάσθη δὲ πρὸς τιμὴν θεοῦ προστάτου ποιμνίων.

Στήλη β΄ (γ΄).

5. — Στ. 17 (14). Ὀνασίσσκ ΩΝ. — Στ. 36 (33) . . . Σ ιε΄> Γεν. . . = [στατῆρας]ς ιε΄ > (σημεῖον στίξεως), Γεν[ετίου (;)].

6. — Στ. 37 (34) . . . ΣΣΩ. . . = [Στραταγέοντο]ς Σω[σάνδρου(;)].

Στήλη γ΄ (α΄).

7. — Στ. 11. Ἰδὲ στήλ. α΄ 2, στ. 36.

8. — Στ. 33. . . τοῦ Δημ[ά]ΝΟΡΟϹ ΚΟΤΥϹ = Ταμιεύοντος (τοῦ δεῖνος)] τοῦ Δημ[ά]νορος, Κότυς.

9. — Στ. 33-35. . . ΟϹ ἀπελευθερΩΘΕΝΤΕϹ | . . ΕΚ τοῦ. . . ΜΟΥΤΗ. . . = ος, ἀπελευθερωθέντες [ἔδωκαν τὸ] ἐκ τοῦ [νό]μου τῇ [πόλει ἀργυρίου δ(ηνάρια) με΄]. — Στ. 36. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς ὄντως, οὐ καθ' ὑπόθεσιν, ἐστὶν ΙΤωνίου = Ἰτωνίου.

Ἀναγραφαὶ μεταγενέστεραι.

Στήλη β΄ (γ΄). — Ἀναγραφὴ 10.

ΑΜΙΕΥΟΝΤΟϚΚΑΛΛΙΤΕΛΟΥΣ
ΤΟΥΠΡ.ΜΟΥΝΙΚΑΝΩΡΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΥΠΟΓΕΝ
ΑΡΑΤΟΥΤΟΥΚΛΕΟΜΕ
ΝΟΥϚΚΑΙ ΚΛΕΟΜΕΝΕ
ΤΟΥΥΙ ΟΥΑΥΤΟΥΕΔΩ
ΚΕΤΗΠΟ ΛΙΑΡΓΥΡΙΟΥ
Ж Κ Β < ΜΗΝ Λ Ε ϛ Χ ^
ΝΟΡΙ ΟΥΕΙΚΑΔΙ
ΣΤΡΦ. ΛΙϚΚΟΥΤΟΥΕΥΔΗ

Τ]αμιεύοντος Καλλιτέλους
τοῦ Πρ[ί]μου, Νικάνωρ ἀπε-
λευθερωθεὶς ὑπὸ Γεν-
αράτου τοῦ Κλεομέ-
νους καὶ Κλεομένε[ος
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔδω-
κε τῇ πόλι ἀργυρίου
δ(ηνάρια) κϐ´ ἥμισυ, μην(ὸς) Λεσχ[α]-
νορίου εἰκάδι,
στρ(ατηγοῦντος) Φ[ι]λίσκου τοῦ Εὐδή[μου

Στήλη γ´ (α´) — Ἀναγραφὴ 11.

ΤΑΜΙΕΥΟΝΙΟΣΚΛ/
ΣΤΟΥΠΡ.ΞΕΝΝΟΥΑΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΥΠΟΠΟΛΕΜΩ
ΑΙΤΕ.ΜΑΡΕΤΟΥ..ΙΙΑΓΑΘΩΝΙΧΟΥ
ΕΔΩΚΕΝΤΗΠΟΛ.ΙΑ..ΥΡΙΟΥ
ΔΚΒ<ΣΤ..ΛΙΣΚΟΥ

Ταμι[ε]ύον[τ]ος Κ[αλλι...
ς τοῦ Πρ[ο]ξέννου, Ἀν...
ἀπελευθερωθεὶς ὑπὸ Πολέμω[νος
κ]αὶ Τε[ι]μαρέτου [τῶν] Ἀγαθωνίχου
ἔδωκεν τῇ πόλ[ε]ι ἀργυρίου
δ(ηνάρια κϐ´ ἥμισυ, στ[ρ(ατηγοῦντος) Φι]λίσκου.

Σημ. Τὸ τέλος τοῦ 4 καὶ τοῦ 5 στίχου ἐχαράχθη ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς α´ (ϐ´) στήλης.

Ε´. Ἀπελευθερωτικὴ ἐπιγραφὴ Βώλου.

(Δελτίον Ε´. σελ. 37, ἀριθ. 3). Ἀναγνωστέον καθ᾽ ἡμᾶς ὧδε· Θ(ΥΙΟΥ)Ε ἀπελύθη Γλυκῖνα⟨ι⟩ ὑπὸ Ἀντι . . .

Μ[ο]ς Λέων, ΕΛ[ΑΠΗ]ΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟΙ, ΠΑΙΣΟΝΗΣΙΜΗ.Ν...
Ἐπίκτητος καὶ Εὐφροσύνη ὑπὸ Ἐπεράστου.
[Σ]ΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ [Ἡ]γησίου ἀπ[η]λευθέρωσε ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Λύκον.

Σημ. Ὁ [Ἡ]γησίας ἦν στρατηγὸς κατὰ τὸν Β' αἰῶνα μ. Χ. Τὰς διαφορὰς τῆς ἡμετέρας ἀναγνώσεως ἐδηλώσαμεν διὰ κεφαλαίων γραμμάτων. Ὡ πρὸς τὴν συντετμημένην λέξιν (στ. [illegible]) LΛΛΟΙ [ἀ]π[η]λ(ευθερωμέν)οι παραβλητέον Ἀρχ. Ἐφημ. 1905 σελ. 1[illegible], ἀριθ. 11, ΑΠΗ ἀπ(ηλευθερωμέν)η.

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1906.

Αθ. Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ

Εἰκ. 5 Εἰκ. 4

Εἰκ. 3

Εἰκ. 1.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ

Εἰκ. 7

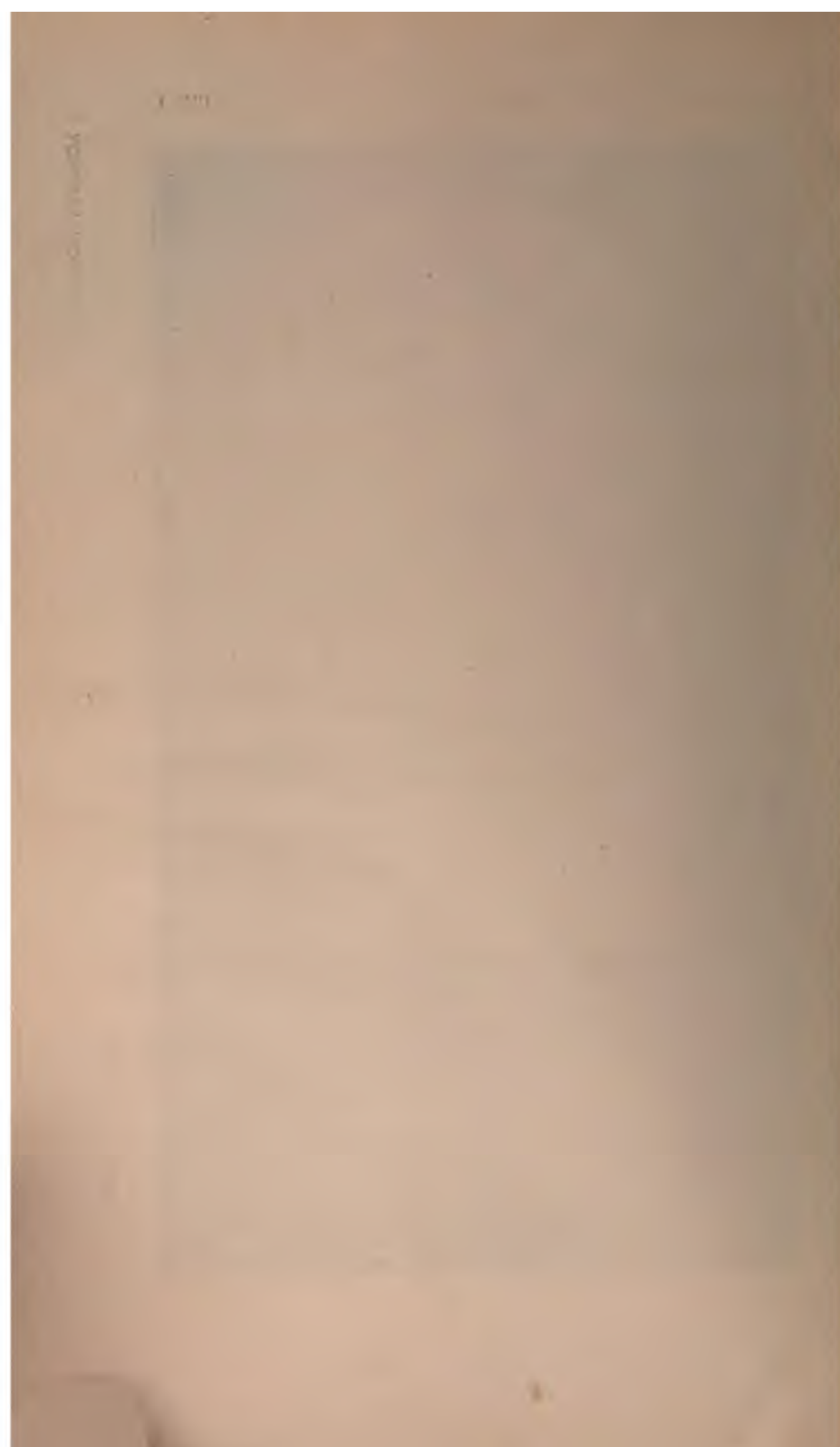
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ

Ἀνάγλυφον ἐκ Κρεμαστῆς Λαρίσης.

Ἀγαλμάτιον ἐξ Ἅλου.

(Συνέχεια ἐξ ἀρχῆς)

Μέρος Δ'. Ξέναι μελέται.

Εἰκόνες καὶ πίνακες.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ «ΟΘΡΥΟΣ»

Τεῦχος Α', ἐν Βόλῳ, περιέχον τὰ κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑταιρείας (1896), τὰ προσκτήματα αὐτῆς 1896-1899), καὶ ἐκθέσεις ἀρχαιολογικῶν ἐκδρομῶν. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεῦχος Β', ἐν Ἀθήναις 1899, περιέχον 37 ἐπιγραφάς. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεῦχος Γ', ἐν Ἀθήναις 1900, περιέχον τὰ προσκτήματα τῆς Ἑταιρείας (1899-1900), ἐπιγραφὰς μετ' εἰκόνος μιᾶς, διαθήκην πρωτότυπον καὶ ἐπιτάφιον θρῆνον Εὐδοκίας Λεοντιάδος. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεῦχος Δ', ἐν Ἀθήναις 1901, περιέχον τὰ προσκτήματα τῆς Ἑταιρείας (1900-1901), ἐπιγραφὰς μετ' εἰκόνων καὶ συμβολὰς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς παιδείας κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα. Τιμᾶται δραχμῆς.

Τεῦχος Ε', ἐν Ἀθήναις 1903, περιέχον τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ Γ' ἔτος τῆς Β' περιόδου, ἐπιγραφὰς καὶ ἰδίας μελέτας. Τιμᾶται δρχ. 1,50.

Εὑρίσκονται ἅπαντα ἐν Ἁλμυρῷ μὲν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς «Ὄθρυος», ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τοῖς κ. κ. βιβλιοπώλαις ***Καρόλῳ Μπὲκ*** καὶ ***Π. Δ. Σακελλαρίῳ.***

Τιμᾶται Δραχ. 2.

3 6105 015 885 234

DATE DUE			

Stanford University Libraries
Stanford, Ca.
94305

